

การแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ชั้นปีที่ 1/2, 1/3 , 1/8 , 3/1, 3/2)

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการประจำปีการศึกษา 2560

นายปิยะพงษ์ ชัยประเสริฐ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับชั้น ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1/2-1/3-1/8 ระดับ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 3/1- 3/2 ปีการศึกษา 2560
ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์ปิยพงษ์ ชัยประเสริฐ
สาขาวิชา	พื้นฐานทั่วไป
ปีการศึกษา	2560

วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเป็นการแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในระดับนักศึกษา
ระดับปวช ชั้นปีที่ 1 /2 ,1/3,1/8 ในรายวิชาที่สอนวิชาเพศวิถีศึกษาและระดับปวช ชั้นปีที่ 3 /1,3/2 ในรายวิชาที่
สอนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
ซึ่งนักศึกษาทั้งหมดเป็นนักศึกษาที่เข้าประจำทำการสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการวิทยา จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบและ
แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

- 1.สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของ
ข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในเปรียบเทียบ 2 ตัวแปรที่สัมพันธ์กัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเรื่องเพศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความรู้เรื่องเพศของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการอบรมและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังอบรมโดยใช้การอบรมให้ความรู้เรื่องเพศมีค่า t-test คือ -12.478 และค่า sig. เท่ากับ .00 พบว่าคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและมีความรู้เรื่องเพศมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยเรื่อง “การแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์
พัฒนการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.(ชั้นปีที่ 1/2,1/3 ,1/8 ,3/1,3/2)วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์
พัฒนการประจำปีการศึกษา 2560” วิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและด้วยการสนับสนุนจากท่าน
ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง คณะผู้บริหาร วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณวิทย์พัฒนการจนการศึกษางานวิจัยครั้งนี้เสร็จ
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณท่านอาจารย์ศิริ ชำมาชา ที่ได้ช่วยส่งเสริมและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบคุณท่านอาจารย์รัชฎา ธรรมมิกสกุลและศูนย์วิจัย ที่ได้ช่วยส่งเสริมการทำ QR โค้ดทำ
แบบทดสอบเครื่องมือวิจัยและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบคุณนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์จนทำให้การเก็บ
ข้อมูลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

การวิจัยนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถก่อประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะนำงานวิจัย
ในครั้งนี้ไปปรับใช้เพื่อประโยชน์ในการปรับการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาตนเองและปรับ
พฤติกรรมทางเพศให้ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย

ปิยพงษ์ ชัยประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญตาราง.....	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	7
ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	xx
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	40
สรุปผลการวิจัย	40
อภิปรายผล.....	41
ข้อเสนอแนะ	42
ภาคผนวก	43
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ (ถ้ามี)	44
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
ภาคผนวก ค อื่นๆ (ถ้ามี)	45
บรรณานุกรม.....	47
ประวัติผู้วิจัย	48

บทที่ 1

บทนำ

จากสถานการณ์ปัจจุบัน พบว่า นักศึกษามีมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกันซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ท้องไม่พร้อมทำให้นักเรียนหลายๆต้องออกจากเรียน และพักการเรียนคน ทำให้เสียโอกาส และบางรายป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มนำสูงขึ้น เนื่องจากเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมทุกมิติ เป็นวัยที่ต้องการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งวัยรุ่นบางคนเกิดปัญหาทางด้านอารมณ์ ไม่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งวัฒนธรรมและสังคมได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำมาซึ่งความไม่เข้าใจกันของคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นขาดการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับคนในครอบครัว เนื่องจากคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพูดหรือสื่อสารกันได้ และอุปสรรคเกี่ยวกับความไม่สะดวกในการสื่อสารเรื่องเพศซึ่งคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะที่คุยกันเรื่องเพศอาจจะสืบเนื่องมาจากขนบธรรมเนียมหรือวัฒนธรรมที่เป็นมาตั้งแต่ในอดีตเพราะถ้าคุยกันเรื่องเพศอาจจะถูกมองว่าเป็นคนที่หยาบคายลามกและอาจถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีแต่เนื่องจากวัฒนธรรมที่เปลี่ยนสังคมที่เปลี่ยนไปการเรียนรู้การเข้าถึงข่าวสารค่อนข้างเร็วและสามารถค้นหาได้ง่ายและอาจเป็นสาเหตุให้เด็กๆเรียนรู้พฤติกรรมที่ผิดๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศแล้วซึ่งหากไม่ได้รับข้อมูลอย่างเข้าใจ และนำมาดูแลแก้ไขก็อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อปัญหาต่างๆที่ตามมา ส่งผลให้เกิดการแสวงหาคำตอบด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความคลุมเครือ เข้าใจผิด ปัญหาสำคัญที่พบมากในวัยรุ่นคือปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเช่นการคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสมพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์การดื่มสุราหรือใช้ยาเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง จึงส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและไม่ปลอดภัย ปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นมานาน จนทำให้การแก้ไขปัญหาทำได้ยาก การป้องกันปัญหาจึงมีความจำเป็น และสำคัญมากกว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว การป้องกันดังกล่าว ควรเริ่มตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพทางจิตตั้งแต่เด็ก เด็กที่มีพัฒนาการของบุคลิกภาพดี จะมีภูมิต้านทานที่ดีและช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในวัยรุ่นได้อย่างมาก เช่นกัน พ่อแม่และครูอาจารย์ จึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพทางจิตตั้งแต่เด็กจนถึงวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ปัจจุบันวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โลกาภิวัตน์ที่เกิดจากการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยเปิดรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็วเช่น ค่านิยมการบริโภคการแต่งกายที่เปิดเผยให้เห็นสัดส่วนของร่างกายค่านิยมทางเพศจากสื่อสารมวลชนทาง

ภาพยนตร์อินเทอร์เน็ตวีซีดีหนังสือลามกรูปภาพที่ยั่วอารมณ์ทางเพศซึ่งส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความสนใจพฤติกรรมทางเพศมากขึ้นมีการคบเพื่อนต่างเพศไปเที่ยวตามแหล่งสถานบันเทิงกลางคืนมีการสัมผัสร่างกายกันซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศทำให้เกิดปัญหาทางเพศตามมาอย่างคาดไม่ถึง จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนปัญหาทางเพศที่พบบ่อยในวิทยาลัยได้แก่ การตั้งครรรค์เมื่ออายุน้อยการตั้งครรรค์ไม่พึงประสงค์ทำให้มีผลเสียต่อสุขภาพสูญเสียโอกาสทางการศึกษาและอนาคต ซึ่งในปีการศึกษา 2559 ทั้งภาคเรียนที่ 1 และ 2 มีนักศึกษาที่ตั้งครรรค์รวมทั้งหมดจำนวน 26 คน โดยแบ่งตามระดับชั้นปีดังต่อไปนี้ ระดับปวช. 1 จำนวน 5 คน , ระดับปวช. 2 จำนวน 1 คน, ระดับปวช. 3 จำนวน 5 คน , ระดับปวส.1 จำนวน 10 คน , ระดับปวส.2 จำนวน 5 คนและในปีการศึกษา 2560 ในภาคเรียนที่ 1 มีนักศึกษาที่ตั้งครรรค์แล้วจำนวน 2 คน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นและถ้ามองปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากหลายๆปัจจัยเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศวัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงกันข้าม เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ ประกอบเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากลองมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศรวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีปัจจัยและสถานการณ์ที่ยั่วชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายและอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรค์โดยไม่ได้ใจ ที่จะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ถูกพักการเรียน ฆ่าตัวตาย ทำแท้งผิดกฎหมาย ทอดทิ้งเด็ก เป็นต้น วัยรุ่นจึงมีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม รู้จักหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์สิ่งๆนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรรค์โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะได้ชีวิตอย่างสดใสในช่วงวัยรุ่นและเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่อย่างมีความสุข การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน นำมาซึ่งปัจจัยและสถานการณ์ต่างๆ ที่ล่อแหลมและอันตรายต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางเพศเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของวัยรุ่น หากวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมจนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ อาจทำให้เกิดปัญหาการติดโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ตามมา และในวัยรุ่นหญิงอาจทำให้เกิดการตั้งครรรค์โดยไม่ตั้งใจได้ ดังนั้นนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นจึงควรหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และตั้งครรรค์โดยไม่ตั้งใจ เพื่อที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

จากสถานการณ์ในปัจจุบัน พบว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาการตั้งครรรค์ในวัยรุ่น การทำแท้ง และการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และมีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และสังคมในทุกมิติเป็นวัยที่มีความต้องการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้นรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศวัยรุ่นเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามเริ่มมีความรู้ทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากลองมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ยั่วสถานการณ์ชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายและอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรค์โดยไม่ได้ตั้งใจ

พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้มีขึ้นในมนุษย์เพื่อทำให้มีการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษย์มิให้สูญหายพฤติกรรมดังกล่าวจะเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตจนถึงวัยหนึ่งเรียกว่า“วัยรุ่น” วัยนี้เป็นวัยสำคัญของชีวิตก่อนเป็นผู้ใหญ่ช่วงนี้วัยรุ่นจะมีร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากต่อมใต้สมองขับฮอร์โมนออกมามีกระตุ้นการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศกระตุ้นการสร้างเซลล์สืบพันธุ์และกระตุ้นการสร้างฮอร์โมนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลให้ลักษณะทางเพศของวัยรุ่นเด่นชัดขึ้นในขณะเดียวกันฮอร์โมนเหล่านี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกทางเพศมีอารมณ์อ่อนไหวง่ายโกรธง่ายมีความรู้สึกรุนแรงวิตกกังวลและคือริ้นขาดเหตุผลจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และสังคมของเด็กวัยนี้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเป็นครั้งเด็กครั้งผู้ใหญ่และส่งผลให้วัยรุ่นสับสนในบทบาทของตนเองโดยบางครั้งจะเลียนแบบผู้ใหญ่ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศนึกถึงการมีครอบครัวมีอาชีพและต้องการแสวงหาอิสรเสรีการแต่งกายตามสมัยนิยมและการรับวัฒนธรรมใหม่ๆแปลกๆได้รวดเร็วโดยเฉพาะวัยรุ่นในเมืองจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ(อาภรณ์ เศรษฐรัตน์, 2546 :บทนำ)หากไม่ได้เตรียมตัวอย่างถูกต้องเหมาะสมตั้งแต่วัยเด็กอาจทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนำไปสู่ปัญหาสุขภาพและปัญหาสังคมได้

เมื่อเด็กไทย “ท้องในวัยเรียน” สังคมไทยจะเป็นเช่นไร 2 พฤษภาคม 2553

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยยุคปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงสูงมากขึ้นเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการมีทัศนคติและพฤติกรรมเบี่ยงเบนเห็นห่างศาสนามีค่านิยมแบบบริดกนิยอย่างฟุ่มเฟือย การทะเลาะวิวาท ดิดเกมติดยาเสพติด การเสพยาเสพติดก่อนนอน เป็นต้น ซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และขาดความรู้ความเข้าใจในการคุมกำเนิดและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนไทย ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่มีแนวโน้มรุนแรงและหนักหน่วงจนน่าตกใจ ซึ่งปัจจัยหนึ่งมาจากการแพร่ระบาดของสื่อที่ไม่เหมาะสมหรือลามกอนาจารผ่านสื่อแต่ละประเภท จนทำให้เด็กและเยาวชนไทยซึ่งขาดภูมิคุ้มกันในการบริโภคสื่อ มีการเลียนแบบพฤติกรรมและนำไปสู่ปัญหาดังกล่าว

ปัญหาเด็กและเยาวชนตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ข่มขืนประทุษร้ายไม่ได้ว่าปัจจัยหนึ่งมาจากความไม่สมดุลของครอบครัวเนื่องจากครอบครัวจำนวนไม่น้อยขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา จึงไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสมสำหรับบางครอบครัวได้ผลกระทบนานที่การให้ความรู้ด้านเพศศึกษาไปให้ครูอาจารย์หรือผู้สอนแทน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะทัศนคติว่าเพศเป็นเรื่องที่น่าอับอายต้องปกปิดไม่สมควรพูดอย่างเปิดเผยหรือเข้าใจว่าการสอนเรื่องเพศเป็นคาบสองคนนอกจากนั้นการไม่มีเวลาพูดคุยให้คำแนะนำปรึกษากับลูกหลานเพราะห่วงเรื่องเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพเป็นหลักทำให้ความรู้เรื่องคำแนะนำที่ต้องเรื่องเพศศึกษานั้น ผู้ปกครองในครอบครัวสามารถให้ความรู้กับลูกหลานได้ใกล้ชิดกว่าคนอื่นและเด็กจะเชื่อฟังมากกว่า

จากรายงานสำรวจของหน่วยงานต่างๆพบว่าวัยรุ่นไทยที่เริ่มมี พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในประเทศไทยพบว่า อายุเฉลี่ยของวัยรุ่นที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยลงเรื่อยๆมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2552 โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุระหว่าง 15-16 ปี แหล่งข้อมูลสถาบันวิจัยสาธารณสุข

พ.ศ. 2539 อายุเฉลี่ย 18-19 สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย พ.ศ. 2545 อายุเฉลี่ย 15-16 เอแบคโพลล์ พ.ศ. 2547 อายุเฉลี่ย 15-16 อนามัยโพลล์ พ.ศ. 2547 อายุเฉลี่ย 15-16 ค่าเฉลี่ยของการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบขาดความรับผิดชอบ (sex without responsibilities) หรือสังคมยังไม่ยอมรับ โดยมีปัจจัยที่เป็นเหตุกระตุ้นหลายประการเช่น การเข้าวัยรุ่นที่เร็วขึ้น การกระตุ้นโดยสื่อที่ไม่เหมาะสม ทำให้ปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และผลของการกระทำทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากขึ้นเห็นได้จากการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้น หรือฝ่ายชายทิ้งไปปล่อยให้ฝ่ายหญิงแบกรับภาระและความเครียดทั้งหมด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรไม่พึงประสงค์ การทำแท้งเถื่อน การทอดทิ้งเด็ก การเป็นโสเภณี เค็ดกรวมถึงการขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การขาดเจตคติ และทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงอาจทำให้นักเรียนเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาเองไม่ได้ตั้งใจหรือสิ่งแวดล้อมมีส่วนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงได้

ในฐานะที่ผู้วิจัยมีบทบาทหน้าที่เป็นอาจารย์สอนวิชาเพศวิถีศึกษาและวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้สังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่ปัญหาต่อตนเองและสังคมได้ เช่น การประพฤติดัวไม่เหมาะสม ผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนภาษาที่ใช้ในการสนทนากับเพื่อน ไม่สุภาพเรียบร้อย เป็นต้น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยียุคข่าวสาร ไร้พรมแดนด้วย ทำให้ช่องทางในเรียนรู้ของพฤติกรรมวัยรุ่นเปลี่ยนไปทำให้โอกาสเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศที่ต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ชี้แนะแนวทางรวมถึงทักษะการปฏิบัติในการป้องกันอันตรายไม่ให้เกิดขึ้นกับตนเองต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อปรับพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมกับวัยซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นเพื่อจะนำผลการวิจัยมาวางแผนการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถีศึกษารวมทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศและเสริมสร้างความรู้เรื่องเพศให้ถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับชั้นปวช. 1/2 , 1/3, 1/8 , 3/1, 3/2
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับชั้นปวช. 1 และปวช. 3
3. เพื่อศึกษาระดับทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวช.1 จำนวน 3 ห้องจำนวน 107 คน

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปวช. 3 จำนวน 2 ห้องจำนวน 68 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวช.1 จำนวน 3 ห้องจำนวน 107 คน

โดยทำการสอนในรายวิชาเพศวิถีศึกษา 3/1, 3/2 รวมจำนวน 68 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวช.3 จำนวน 2 ห้องจำนวน 68 คน

โดยทำการสอนในรายวิชาเพศวิถีศึกษา และวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมจำนวน 175 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่

- 1.1 เพศ(นักศึกษา)
- 1.2 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
- 1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- 1.4 ทักษะการปฏิบัติเรื่องเพศ

2. ตัวแปรตามการแก้ไขเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ห้อง 2,3,8 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ห้อง 1,2

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.พฤติกรรมทางเพศ หมายถึงการกระทำหรือการปฏิบัติที่เกี่ยวกับเรื่องเพศโดยครอบคลุมถึงพฤติกรรมที่แสดงออกสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า หรือกิริยาของสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้นทั้งสิ่งเร้าภายใน และสิ่งเร้าภายนอกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสิ่งเร้า คือ สัญญาณหรือการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลต่อกิจกรรมของสิ่งมีชีวิต ซึ่งประกอบด้วยความรู้เรื่องเพศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยมี 3 ปัจจัยหลัก ครอบคลุม เพื่อน สังคม และ วัฒนธรรม
- 2.ความรู้เรื่องเพศ หมายถึง การรับทราบ การรับรู้ และการเข้าใจข้อเท็จจริงในพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพของวัยรุ่นตอนต้น เรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศ เจตคติต่อ

เรื่องเพศ พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และทักษะการปฏิเสธในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

3.ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเรื่องเพศศึกษา

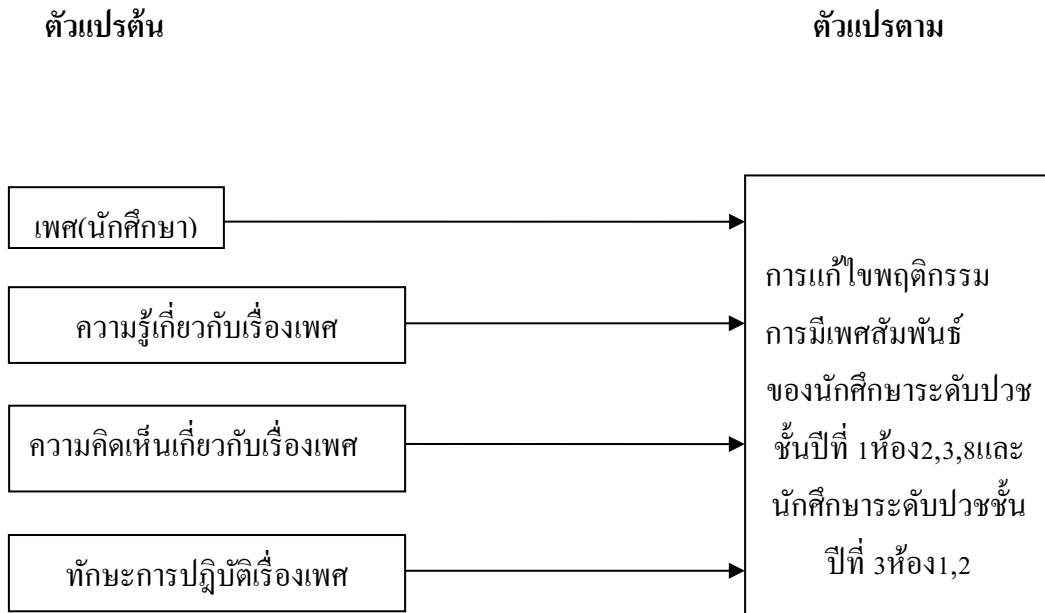
4.การปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวัน อันเป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบพฤติกรรมทางเพศและแก้ไขพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาที่เราสอน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศวิถีศึกษาระดับปวช.ปี 1 และวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับปวช.ปี 3 ให้นักศึกษาได้ปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมทางเพศและตระหนักรู้เข้าใจการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการแก้ไขพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาโดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องมาสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าดังภาพประกอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการแก้ไขเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 1.1 เพศวิถีศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 1.2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 1.3 การพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น
 - 1.4 พฤติกรรมทางเพศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 งานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การพัฒนาการและพฤติกรรมทางเพศเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเพศของมนุษย์เรื่องนี้มีการศึกษากันมานานทั้งนักวิทยาศาสตร์ แพทย์และนักจิตวิทยาในปัจจุบันเชื่อกันว่าพฤติกรรมทางเพศไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก ปัจจัยหลักเกิดจากการพัฒนาการทางเพศปัจจัยทางชีววิทยา ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคม สุขภาพทางเพศมีความสัมพันธ์กับสภาพร่างกาย และสุขภาพจิตอย่างแนบแน่น ทั้งนี้เพราะมนุษย์นอกจากจะเจ็บป่วยด้วยโรคทางกาย ยังอาจเจ็บป่วยหรือทุกข์ทรมานจากความเป็นเพศของมนุษย์เองด้วย การที่จะมีสุขภาพทางเพศที่ดี โดยมีเพศสัมพันธ์ ในเวลาที่เหมาะสม ไม่ชิงสุกก่อนห่าม และมีการแบ่งปันซึ่งกันและกัน ด้วยความรัก ความเข้าใจ การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (Safe Sex) ปราศจากการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์การมีความเข้าใจ ในเรื่องการคุมกำเนิด เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา รู้จักยับยั้งชั่งใจ ในเมื่อไม่ถึงเวลา และเคารพต่อวิถีทางเพศที่แตกต่างของบุคคล มีชีวิตทางเพศที่ปลอดภัยและพึงพอใจ ปราศจากการถูกบังคับ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง ซึ่งจะนำมาสู่ความมีสุขภาพทางเพศที่สมบูรณ์ ภายใต้อบอบเขตของศีลธรรมจรรยา อันดีงามในสังคม

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ สุขภาวะทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สุขภาพทางเพศ (Sexuality Health) หมายถึงการมีสุขภาพด้านเพศที่ดีทั้งกาย ใจ และสังคม ซึ่งไม่ใช่แค่การไม่มีโรคหรือปราศจากความทุกข์ทรมานเท่านั้น สุขภาพทางเพศจะดีได้ ต้องมีความคิดเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ทางเพศและมีความเคารพต่อวิถีทางเพศที่แตกต่าง นอกจากนี้ สุขภาพทางเพศ ยังครอบคลุมถึงการมีประสบการณ์ทางเพศที่ปลอดภัย และมีความพึงพอใจปราศจากการบีบบังคับ (จิตติมา ภาณุเดชะ, ฌัญญา บุญภักดี และ ธีญาญา ใจดี, 2550 :10)

สุขภาวะทางเพศ หมายความว่า การมีสุขภาพทางเพศที่ดี ทั้งด้านกายและใจ และให้หมายความรวมถึง การมีเจตคติที่ดีต่อความสัมพันธ์ทางเพศ เพศภาวะ เคารพต่อวิถีทางเพศที่แตกต่างของบุคคล มีชีวิตทางเพศที่ปลอดภัยและพึงพอใจ ปราศจากการถูกบังคับ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง (ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองอนามัยการเจริญพันธุ์มาตรา 3, สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย) องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้กำหนดลักษณะของสุขภาพทางเพศที่สมบูรณ์ไว้ว่า

1. มีความสามารถที่จะเป็นสุข และควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนเอง ให้สอดคล้อง กับจรรยาของสังคม และไม่ละเมิดศีลธรรมของผู้อื่น

2. ปราศจากความรู้สึกกลัว อับอาย และละอายใจ ความหลงผิด และสภาวะทางจิตใจ ที่ จะยับยั้ง การตอบสนองทางเพศ และทำให้สัมพันธ์ภาพทางเพศ เสื่อมลง

3. ปราศจากความผิดปกติทางร่างกาย โรคภัยไข้เจ็บ และความบกพร่องต่าง ๆ ที่จะขัดขวางการกระทำหน้าที่ทางเพศพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การแสดงออกทางเพศภายใต้กรอบของสังคม วัฒนธรรม ชีวิตวิทยา และลักษณะเฉพาะบุคคลด้วยท่าทีที่เป็นธรรมชาติ สามารถแสดงออกในวิถีเพศที่ตนเองให้คุณค่า โดยเคารพสิทธิของผู้อื่น แยกแยะการกระทำทางเพศที่ทำให้ชีวิตมีสุขภาวะกับการกระทำที่เป็นผลร้ายต่อตนเองและผู้อื่น แสวงหาข้อมูลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุขภาวะทางเพศของตนเอง สร้างความรู้สึกสุขใจ พึงพอใจทางเพศ โดยไม่จำเป็นต้องลงมือปฏิบัติตามความรู้สึก ความคิดเห็นเหล่านั้น มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่ด้วยความยินยอมพร้อมใจและสุขใจทั้งสองฝ่ายอย่างปลอดภัย จริงใจไม่หลอกลวง เอาเปรียบ ทำร้าย (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2554)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และการปฏิบัติทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งการปฏิบัติที่ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิง ในเชิงสุภาพ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ส่วนการปฏิบัติทางเพศที่ไม่ปลอดภัยหรือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ และหรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการมีคู่นอนหลายคน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ปัจจัย คือ ครอบครัว เพื่อน สังคม และ วัฒนธรรม

1. อิทธิพลของครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่อบรมทางด้านจิตใจและปลูกฝังพฤติกรรม สุขภาพให้แก่เด็ก ครอบครัวจึงมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นด้วย

2. อิทธิพลของเพื่อน การคบเพื่อนมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตของวัยรุ่นเพราะเพื่อนจะมีอิทธิพล ในเรื่องความคิดความ เชื่อตลอดจนให้คำปรึกษา หรือแนะนำในเรื่องต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ และ อาจชักจูงไปในทาง ที่ดีและไม่ดี ดังนั้นการเลือกคบ เพื่อนที่ดีจะช่วย แนะนำเรื่องพฤติกรรมทางเพศในทางที่ เหมาะสม

3. อิทธิพลของสังคม อิทธิพลของสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ มีดังนี้

1) สถานภาพทางสังคม สถานภาพทางสังคมไทยปัจจุบันมีความเหลื่อมล้ำและช่องว่างทางฐานะทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นนับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ทำให้มีภาวะคนตกงานช่องว่างระหว่างหารายได้ที่ได้รับระหว่างคนรวยและคนจนมีมากขึ้นการประกอบอาชีพบางอย่างจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง

2) สื่อมวลชนสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อกระแสแนวคิดและทิศทางความเคลื่อนไหวในสังคม การเสนอข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในทางที่เสื่อมเสีย เช่น การถูกข่มขืนที่ลงภาพผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างชัดเจน พร้อมบอกรายละเอียดต่างๆของการกระทำ

3) อิทธิพลของวัฒนธรรมวัฒนธรรมหมายถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่คนสร้างขึ้นและปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยการถ่ายทอดไปสู่สมาชิกรุ่นต่อไป วัฒนธรรมจึงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมโดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากของวัฒนธรรมในแต่ละสังคมอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศและการปฏิบัติตนต่อทางเพศตรงข้ามเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ

2. ค่านิยมทางเพศ

3. การพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยระหว่างพ่อแม่กับลูก

ที่มา : <http://www.uneezone.com/images/news/>

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศทางเพศในวัยรุ่น

วัยรุ่นชายวัยรุ่นชายมีค่านิยมทางเพศเรื่องพรหมจรรย์ของหญิงหลากหลายแนวคิดแต่ค่านิยมทางเพศที่ดีที่สังคมไทยยอมรับกัน ก็คือชายควรมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม

วัยรุ่นหญิงวัยรุ่นหญิงควรมีค่านิยมทางเพศเรื่องพรหมจรรย์โดยคำนึงถึงความบริสุทธิ์และการรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะพบกับชายที่แน่ใจว่าจะเลือกเป็นคู่ครองและคู่ชีวิต แล้วสงวนรักษาพรหมจรรย์ไว้มอบให้ในวันแต่งงาน

1.2 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ลักษณะและความหมายของเพศ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายไว้ว่า “เพศ” หมายถึงรูปที่แสดงให้รู้ว่าหญิงหรือชายซึ่งในที่นี้ถ้าหากจะมีการตีความกันแต่เพียงว่า “เพศ” คือลักษณะที่บอกให้ใครๆรู้ว่าบุคคลนั้นๆเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายในลักษณะของรูปพรรณเท่านั้นก็คงจะเป็นความหมายที่ค่อนข้างแคบมากสำหรับความหมายของเพศในลักษณะนามธรรมนั้น “เพศ” หมายถึง “ความรู้สึกและความต้องการทางเพศหรือกามารมณ์” เป็นคำที่ใช้บอกลักษณะทางจิตใจและอารมณ์อย่างหนึ่งของคนเรา (สุชาติโสภณประยูรและวรรณีโสภณประยูร. 2541 : 3)

Kirkendall ได้อธิบายว่าเรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมากเช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายอย่างสั้นๆได้สรุปได้ดังนี้ (สุชาติโสภณประยูรและวรรณีโสภณประยูร. 2541 : 4 อ้างมาจาก Lester A. Kirkendall, 1960 : 8)

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและความสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆเพื่อให้บรรลุตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่งทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกันเพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่างๆเป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาททริยาท่าทางลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัดแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่านั้น
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวรซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถคลบคลานให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้ (ชัยวัฒน์ปัญญพงษ์, สุรีย์กาญจนวงศ์และจารุณิณีวีโรจน์ 2527 : 70) ได้กล่าวว่าเรื่องเพศเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต โดยเริ่มตั้งแต่วัยทารกและมีพัฒนาการเป็นไปตามขั้นตอนในแต่ละวัยการศึกษาเรื่องเพศจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมทางเพศ

พจนานุกรมเวบสเตอร์ (จันทรวิภาติลลสัมพันธ์. 2543 :1-2 ; อ้างอิงจากWebster's Encyclopedia Unabridged Dictionary of English Language 1994 : 1307) ได้ให้ความหมายของคำว่าเพศไว้โดยสรุปได้ 4 นัยคือ

1. การแบ่งสิ่งมีชีวิต โดยเฉพาะมนุษย์แบ่งออกเป็นเพศชายและเพศหญิง
2. ลักษณะ โครงสร้างทางร่างกายของสิ่งมีชีวิตซึ่งเกิดจากการสัมพันธ์ของมารดาโดยการแยกและการรวมกันทางโครโมโซมเพศจนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือหญิง
3. เป็นขอบเขตพฤติกรรมระหว่างบุคคล โดยเฉพาะระหว่างชายและหญิงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอยู่ร่วมกัน
4. เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์และการแสดงออกของสัญชาตญาณทางเพศนี้จะอยู่ในรูปของการมีเพศสัมพันธ์

จากที่กล่าวสรุปได้ว่าเพศหมายถึงลักษณะที่บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิงแล้วเพศยังเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์รวมถึงพฤติกรรมต่างๆของชายและหญิงเกี่ยวกับความสนใจมีเพศสัมพันธ์ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมตลอดจนพัฒนาการทางร่างกายของแต่ละคนจนมีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์และเป็นเรื่องที่ทุกคนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ความรู้เรื่องเพศ (Sex Information)

สุชาติโสสมประยูรและวรรณิโสสมประยูร. (2541 : 5-7) ได้กล่าวว่าลักษณะหรือธรรมชาติของความรู้เรื่องเพศหากกล่าวโดยสรุปแล้วอาจแบ่งอย่างคร่าวๆออกมาตามเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ได้ 4 ลักษณะด้วยกัน

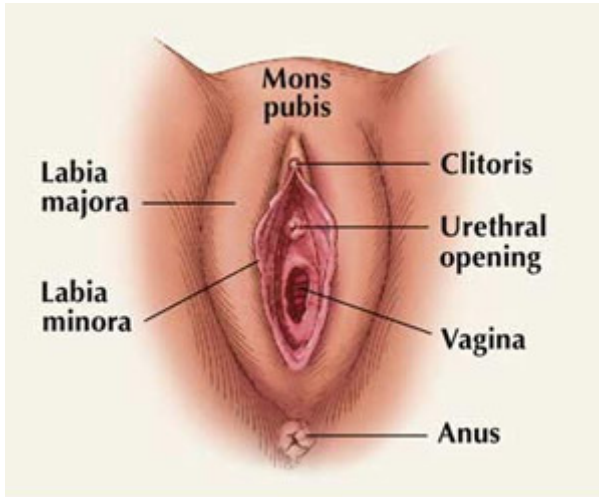
1. ลักษณะทางชีววิทยาได้แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาคและสรีระวิทยาของร่างกายของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่เช่น โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆในระบบการสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิงลักษณะทางพันธุกรรมที่เกี่ยวกับเพศการเจริญเติบโตทางเพศในด้านร่างกาย (Bio-sexual development หรือ Physical sexual development) การมีหนดคราและขนรักแร้เสียงแตกการมีประจำเดือนการสืบพันธุ์หรือการร่วมประเวณีการปฏิสนธิการตั้งครรภ์การคลอดบุตรฯลฯ

2. ลักษณะทางสุขวิทยาได้แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพการระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความผิดปกติทางเพศเช่น ข้อควรระวังรักษาและสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศข้อควรปฏิบัติขณะมีประจำเดือนการตรวจเลือดก่อนแต่งงานการโรคความผิดปกติของอวัยวะเพศฯลฯ

3. ลักษณะทางจิตวิทยาได้แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับจิตใจและอารมณ์เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ (Psycho-sexual development) การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นแรงดันทางเพศการระบายอารมณ์ทางเพศทัศนคติต่อเพศตรงข้ามความรักความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์ฯลฯ

4. ลักษณะทางสังคมวิทยาได้แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ทางสังคมเช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านสังคม (Socio-sexual development) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเพศสัมพันธ์อิทธิพลของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมการเกี่ยวพาราสีการเลือกคู่ครองการแต่งงานชีวิตสมรสหรือชีวิตครอบครัวการวางแผนครอบครัวประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ

กายวิภาคและสรีระวิทยาของระบบสืบพันธุ์ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก (External genital organs) และอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน (Internal genital organs) โดยมีเยื่อพรหมจารี (Hymen) เป็นตัวกั้นระหว่างอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกคั้งภาพประกอบ 2 และอวัยวะสืบพันธุ์ภายในคั้งปรากฏตามภาพประกอบ 3 (Arther. 1960 : 615-616)

ภาพประกอบ 2 แสดง โครงสร้างภายนอกของอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง

จากภาพประกอบ 2 อธิบายส่วนประกอบต่างๆ ได้ดังนี้

1. อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงภายนอก (External genital organs) ประกอบด้วย

หัวหน้า (Mons pubis) มีลักษณะเป็นเนินอยู่ตอนบนบริเวณกระดูกหัวหน้าใต้ท้องน้อยส่วนนอกเป็นผิวหนังส่วนในเป็นไขมันเมื่อเด็กหญิงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นจะมีขน (Pubic hair) เกิดขึ้นบริเวณนี้

แคมใหญ่ (Labia majora) เป็นกลีบเนื้อนุ่มต่อมาจากหัวหน้าข้างละกลีบปกคลุมด้วยผิวหนังมีขนภายในประกอบด้วยไขมันกล่อมเนื้อเรียบเส้นประสาทและเส้นเลือด

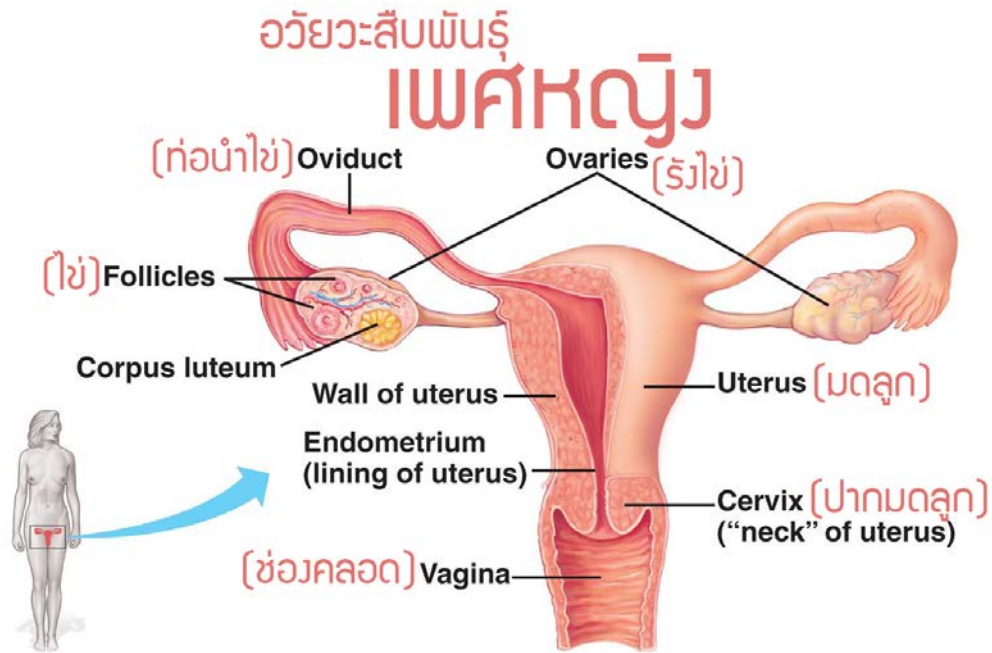
แคมเล็ก (Labia minora) เป็นกลีบเล็กอยู่ด้านในของแคมใหญ่เป็นผิวที่อ่อนนุ่มไม่มีขนและจะมีเลือดมาเลี้ยงมากมายภายในจะมีต่อมบาโรลิน (Bartholin) ซึ่งทำหน้าที่ขับน้ำเมือกออกมาหล่อลื่นผนังช่องคลอดขณะเกิดความรู้สึกทางเพศตอนบนของแคมเล็กจะบรรจบกันที่บริเวณคลิตอริส (Clitoris) ซึ่งเป็นที่รวมของปลายประสาทจึงเป็นจุดที่มีความไวต่อความรู้สึกทางเพศมากที่สุดของผู้หญิง

เวสทิบูล (Vestibule) เป็นบริเวณระหว่างแคมเล็กทั้งสองข้างในบริเวณนี้จะมีช่องเปิดของท่อปัสสาวะช่องคลอดและรูเปิดของต่อมบาโรลิน

ช่องปัสสาวะ (Urethral opening) เป็นรูเปิดของท่อปัสสาวะอยู่เหนือช่องคลอด

ปากช่องคลอด (Vaginal opening) เป็นรูเปิดของช่องคลอดซึ่งติดต่อ

ระหว่างอวัยวะเพศส่วนนอกกับปากมดลูกมีหน้าที่สำคัญคือใช้ในการร่วมเพศและคลอดบุตรและเป็นทางผ่านของประจำเดือนออกสู่ภายนอกที่ปากช่องคลอดจะมีเยื่อบางๆปกคลุมเรียกว่าเยื่อพรหมจารี (Hymen)

ภาพประกอบ 3 แสดงโครงสร้างภายในของอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง

2. อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงภายใน (Internal genital organs) ประกอบด้วย

ช่องคลอด (Vagina) อยู่ระหว่างช่องปัสสาวะและช่องทวารหนักเป็นทางผ่านของประจำเดือนออกสู่ภายนอกและเป็นทางผ่านของตัวสperm เพื่อเข้าไปพบกับไข่ (Ovum) ในบริเวณปีกมดลูก (Uterine tube) และเป็นทางผ่านของทารกตอนคลอดผนังของช่องคลอดประกอบด้วยกล้ามเนื้อเยื่อพังผืดซึ่งมีลักษณะเป็นรอยย่นเรียกว่ารูกี้ (Rugae) และมีเส้นประสาทและเส้นเลือดมาเลี้ยงมากมายมดลูก (Uterus) มีลักษณะคล้ายผลชมพู่ขนาดประมาณ 6-8x4x2 เซนติเมตรผนังของมดลูกจะเป็นกล้ามเนื้อที่หนาและแข็งแรงมากภายในเป็นโพรงแคบๆ เชื่อมต่อกับโพรงมดลูกจะมีเส้นโลหิตไปหล่อเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมากส่วนที่ติดกับช่องคลอดมีลักษณะเป็นปากมดลูก (Cervix) ในระยะตั้งครรภ์มดลูกจะขยายตัวโตขึ้นเพื่อให้เป็นที่อยู่ของทารกได้มดลูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนตัวมดลูก (Body) เป็นส่วนที่ใหญ่ของมดลูกส่วนบนจะอยู่เหนือระดับปีกมดลูกขึ้นไปเรียกว่าส่วนยอด (Fundus) ภายในจะเป็นโพรงติดต่อกับท่อของปีกมดลูก

ส่วนคอมมดลูก (Isthmus) เป็นส่วนของมดลูกที่มีลักษณะคอดเล็กก่อนถึงปากมดลูก

ส่วนปากมดลูก (Cervix) เป็นส่วนล่างสุดของมดลูกภายในเป็นท่อติดกับโพรงด้านบนของมดลูกและด้านล่างของช่องคลอดภายในท่อนี้จะมีมูกซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามระดับฮอร์โมนจากรังไข่โดยมูกจะใสกว่าปกติในระยะใกล้ไข่ตกและจะเหนียวขึ้นในระยะที่ไข่ตกแล้วผนังของมดลูกยังแบ่งได้เป็น 3 ชั้นคือผนังชั้นนอกเรียกว่าเพอริเมเทรียม (Perimetrium) เป็นส่วนของผนังช่องท้องที่ลงมาคลุมทับอยู่

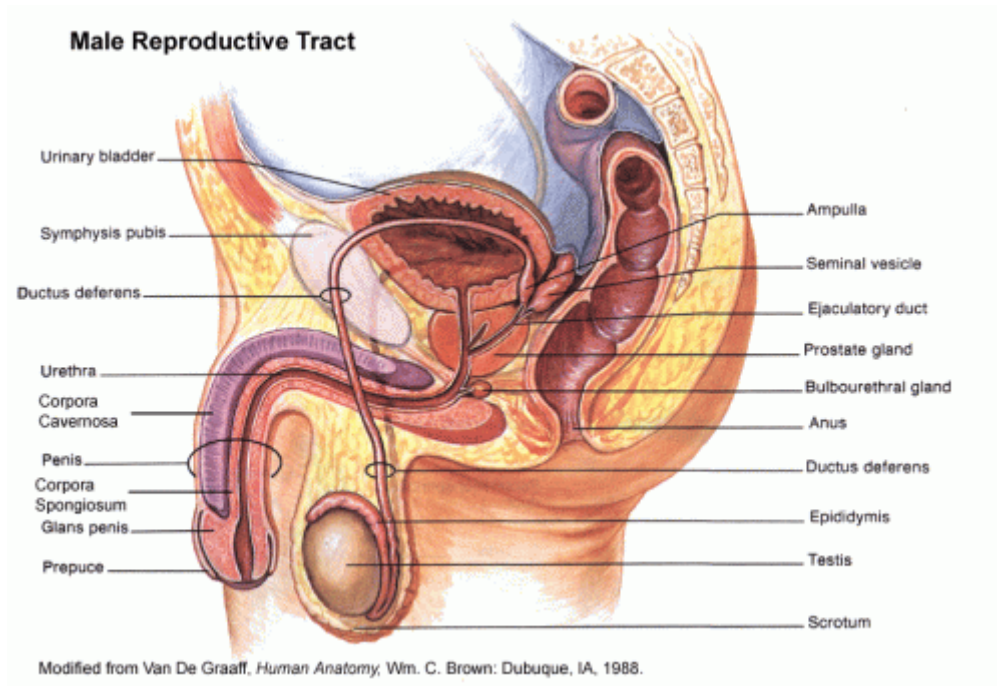
ผนังชั้นกลางเรียกว่าไมโอเมเทรียม (Myometrium) ส่วนนี้ประกอบด้วยกล้ามเนื้อเรียบในขณะที่มีการตั้งครรภ์กล้ามเนื้อจะมีจำนวนมากขึ้น

ผนังชั้นในเรียกว่าเอนโดเมเทรียม (Endometrium) เป็นชั้นที่สำคัญที่สุดซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของฮอร์โมนจากรังไข่โดยผนังชั้นในหรือที่เรียกว่าเยื่อบุมดลูกนี้จะหลุดออกมากับประจำเดือนและหลังจากนั้นจะมีการสร้างเยื่อบุมดลูกขึ้นมาใหม่เป็นวงจรเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนกว่าไข่ในรังไข่จะหมดไป

ท่อนำไข่หรือท่อนำไข่ (Uterine tube หรือ Fallopian tube หรือ Oviduct) เป็นท่อที่ต่อกับโพรงมดลูกมี 2 ข้างมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2-3 มิลลิเมตรยาวข้างละ 9-10 เซนติเมตรตอนปลายอยู่ชิดกับรังไข่ (Ovary) ซึ่งโอบวนออกคล้ายปากแตรเรียกว่าฟิมเบรีย (Fimbria) ส่วนประกอบของท่อนำไข่มดลูกจะมีกล้ามเนื้อที่บีบรัดตัวอยู่เสมอด้านในจะมีขนละเอียด (Cilia) คอยพัดโบกไข่ให้เข้าสู่มดลูกเป็นตัวพาอสุจิเพื่อไปผสมกับไข่และนำไข่ที่ผสมแล้วส่งต่อไปยังมดลูก

รังไข่ (Ovary) เป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศหญิงหรือไข่ (Ovum) รังไข่มีขนาดเซนติเมตรมีอยู่ด้วยกันสองข้างซ้ายขวาข้างละต่อมและเชื่อมโยงกับมดลูกได้โดยทางท่อนำไข่หรือ Fallopian tube) โดยมีเส้นเอ็นที่เรียกว่าโอวาเรียนลิกกามেন্ট (Ovarian Ligament) ยึดติดกับมดลูกด้านหน้าและด้านหลังของรังไข่และติดกับผนังช่องท้องภายในรังไข่จะประกอบด้วยถุงเล็กๆที่เรียกว่าฟอลลิเคิล (Follicle) เป็นจำนวนมากในระยะก่อนวัยรุ่น (Puberty) ฟอลลิเคิลจะผลิตฮอร์โมนฟอลลิคูลฮอร์โมน (Follicular hormone) เพื่อทำให้ไข่สุกหรือตกจากรังไข่และเมื่อถึงวัยที่เริ่มมีประจำเดือน 11-14 ปีฟอลลิเคิล (Follicle) ในรังไข่จะเจริญเต็มที่และแตกปริออกให้ไข่ตกออกมาเดือนละ 1 ฟองเรียกว่าการตกไข่ (Ovulation) ซึ่งจะประมาณวันที่ 14 ของรอบเดือนแล้วฟอลลิเคิลจะกลายเป็นคอร์ปัสลูเตียม (Corpus luteum) ซึ่งจะให้ฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน (Progesterone) ออกมาและมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเยื่อบุมดลูก

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายประกอบด้วย 2 ส่วนคืออวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก (External genital organs) และอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน (Internal genital organs) ดังปรากฏตามภาพประกอบ 4 (Arther. 1990 : 607)

ภาพประกอบ 4 ภาพแสดงอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย

จากภาพประกอบ 4 อธิบายส่วนประกอบที่สำคัญได้ดังนี้

3. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชายภายนอก (External genital organs) ประกอบด้วย

องคชาต (Penis) มีลักษณะเป็นแท่งทรงกระบอกยื่นออกมาจากร่างกายตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าของถุงอัณฑะบริเวณโคนฝังอยู่ในกระดูกเชิงกรานประกอบด้วยกล้ามเนื้อ (erectile tissue) ซึ่งมีลักษณะคล้ายฟองน้ำสามารถยืดและหดได้และภายในองคชาตมีหลอดเลือดปัสสาวะอยู่โดยตลอดและมีช่องเล็กๆเปิดอยู่ที่ตอนปลายซึ่งจะใช้เป็นทางเคลื่อนของปัสสาวะและน้ำอสุจิออกมาสู่ภายนอกบริเวณตอนปลายขององคชาตจะขยายใหญ่มีเส้นประสาทและเส้นโลหิตมาหล่อเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมากเรียกว่าหัวองคชาต (Glans penis) ซึ่งมีความไวต่อความรู้สึกมากองคชาตจะแข็งตัวและมีขนาดโตขึ้นมากในขณะที่ผู้ชายมีอารมณ์ทางเพศโดยการที่โลหิตจะไปคั่งอยู่เต็มกล้ามเนื้อขององคชาตและในส่วนล่างขององคชาตจะมีหนังหุ้มปลาย (Prepuce) ถุงหุ้มอัณฑะ (Scrotum) เป็นถุงที่อยู่ด้านหลังองคชาตอยู่ใต้กระดูกหัวเหน่าภายในถุงบรรจุลูกอัณฑะไว้ถุงนี้มีหน้าที่รักษาอุณหภูมิให้พอดีกับการเจริญเติบโตของตัวอสุจิซึ่งอยู่ภายในลูกอัณฑะ

4. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชายภายใน (Internal genital organs) ประกอบด้วย

ลูกอัณฑะ (Testis) เป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศชายหรือตัวอสุจิ (Sperm) ซึ่งอัณฑะนี้เปรียบเทียบกับได้กับรังไข่ต่อมอัณฑะมีอยู่สองข้างขวาและซ้ายข้างละต่อมและบรรจุอยู่ในถุงอัณฑะ (Scrotum) ภายในอัณฑะเต็มไปด้วยหลอดเล็กๆขดอยู่เป็นจำนวนมากเรียกว่าท่อเซมินิเฟอรัส (Seminiferous tubule) ซึ่งมีหน้าที่สร้างตัวอสุจิ (Sperm) หลอดภายในต่อมอัณฑะแต่ละข้างจะมาเปิดสู่หลอดที่โตขึ้นเพื่อเป็นทางให้ตัว

อสุจิออกมาจากอวัยวะที่ด้านหลังของต่อมอวัยวะแต่ละข้างมีกลุ่มของหลอดเล็กๆอีกมากมายเข้าไปขดมาเรียกว่าก้านอวัยวะ (Epididymis) สำหรับให้เป็นที่ยึดของตัวอสุจิที่เจริญเติบโตเต็มที่และที่ก้านอวัยวะแต่ละข้างนี้จะเชื่อมโยงติดต่อกับถุงสำหรับเป็นที่ยึดตัวอสุจิเรียกว่าถุงเก็บน้ำอสุจิ (Seminal vesicle) จากถุงเก็บอสุจิจะมีหลอดเล็กๆต่อไปเชื่อมเข้ากับหลอดปัสสาวะภายในต่อมลูกหมากนอกจากนี้จะมีกลุ่มเซลล์เล็กๆกระจายแทรกอยู่ระหว่างท่อเซมินิเฟอร์สกลุ่มเซลล์นี้เรียกว่าเลดิกเซลล์ (Leydig cell) ทำหน้าที่สร้างฮอร์โมนเพศชายที่เรียกว่าเทสโทสเตอโรน (Testosterone)

ต่อมลูกหมาก (Prostate gland) ต่อมลูกหมากนี้จะสร้างของเหลวชนิดหนึ่งเพื่อผสมกับอสุจิซึ่งถูกส่งมาจากก้านอวัยวะถุงเก็บน้ำอสุจิและต่อมลูกหมากจะร่วมกันทำให้เกิดของเหลวข้นสีขาวมีฤทธิ์เป็นด่างซึ่งมีตัวอสุจิผสมอยู่ด้วยเรียกว่าน้ำอสุจิ (Semen) สำหรับเด็กชายเมื่ออายุประมาณ 13-14 ปีเซลล์เพศจะเจริญเติบโตเต็มที่และเมื่อถูกเก็บสะสมไว้เป็นจำนวนมากก็อาจจะถูกขับออกมาจากร่างกายที่เรียกว่า “ฝันเปียก” (Seminal emission หรือ Wet dream) นอกจากนี้ น้ำอสุจิยังถูกขับออกมาในขณะที่ร่วมประเวณีหรือมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง น้ำอสุจิที่ถูกขับออกมาแต่ละครั้งมีประมาณ 1 ช้อนชาและจะมีตัวอสุจิผสมออกมาด้วยประมาณ 4-5 ร้อยล้านตัว

ถุงน้ำกาม (Seminal vesicle) เป็นถุงพองเป็นกระเปาะมี 2 ถุงตั้งอยู่ที่ฐานกระเพาะปัสสาวะทางด้านหลังถุงนี้ทำหน้าที่สร้างน้ำกามซึ่งมีลักษณะเป็นเมือกเป็นสีขาวขุ่นขึ้นน้ำกามที่สร้างขึ้นนี้จะมีอาหารไวคอยเลี้ยงดูตัวอสุจิเมื่ออยู่นอกร่างกายเพื่อคอยใจที่จะมาผสม

ต่อมขับเมือก (Bulbourethral gland) เป็นต่อมที่มีลักษณะกลมมีขนาดเท่าเมล็ดถั่วลิสงตามี 2 ต่อมน้อยตรงส่วนล่างของต่อมลูกหมากมีหน้าที่ขับน้ำเมือกใส่เข้าไปยังองคชาตเมื่อมีความรู้สึทางเพศและยังมีหน้าที่ชำระล้างกรดของน้ำปัสสาวะที่เคลือบท่อปัสสาวะภายในองคชาตเพื่อทำให้ตัวอสุจิไม่ตายในขณะที่เคลื่อนออกมา

5. ต่อมที่ควบคุมการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ

ต่อมพิทูอิทารี (Pituitary gland) เป็นต่อมไร้ท่อตั้งอยู่บริเวณใต้สมองแบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือส่วนหน้า ส่วนกลางและส่วนหลังโดยแต่ละส่วนผลิตฮอร์โมนต่างกันเพื่อส่งไปกระตุ้นและควบคุมการทำงานของอวัยวะต่างๆและต่อมไร้ท่ออื่นๆต่อมพิทูอิทารีจึงเป็นต่อมไร้ท่อสำคัญที่สุดของร่างกายและมีผู้เรียกต่อมนี้ว่า “Master Gland” ต่อมพิทูอิทารีในส่วนหน้าจะทำหน้าที่ควบคุมการผลิตเซลล์เพศซึ่งได้แก่อสุจิและไข่รวมทั้งควบคุมการทำงานของต่อมเพศชาย (อวัยวะ) และต่อมเพศหญิง (รังไข่) อีกด้วยฮอร์โมนเกี่ยวกับเพศ (Gonadotropin) มี 4 ชนิดได้แก่

1. Follicle stimulating hormone หรือเรียกชื่อย่อว่า FSH เป็นฮอร์โมนที่มีหน้าที่กระตุ้นรังไข่เพื่อเร่งให้ไข่สุกและมีหน้าที่กระตุ้นหลอดเล็กๆในอวัยวะ (Seminiferous tubules) เพื่อผลิตตัวอสุจิซึ่งต่อมพิทูอิทารีเป็นตัวผลิตฮอร์โมนนี้

2. Luteinizing hormone หรือเรียกชื่อย่อว่า LH เป็นฮอร์โมนเพศซึ่งมีหน้าที่ควบคุมรังไข่ในการผลิตและใช้ฮอร์โมนเพศ 2 ชนิดคือ Estrogen และ Progesterone ซึ่งรังไข่เป็นผู้ผลิตฮอร์โมนเพศทั้งสองชนิดนี้

3. Interstitial cell-stimulating hormone หรือเรียกชื่อย่อว่า ICSH เป็นฮอร์โมนเพศซึ่งมีหน้าที่กระตุ้น Interstitial cell (หรือLeydig cell) เป็นเซลล์ที่กระจายอยู่ภายในหลอดเล็ก ๆ ของอัณฑะให้ผลิตและใช้ ฮอร์โมนเพศ Testosterone ได้อย่างเหมาะสมโดยInterstitialcell เป็นผู้ผลิตฮอร์โมน Testosterone

4. Luteotropic hormone หรือเรียกชื่อย่อว่า LTH เป็นชื่อฮอร์โมนเพศซึ่งรวมเอาฮอร์โมนเพศ 2 ชนิด เข้าไว้ด้วยกันคือLactogenic hormone และ Prolactin ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เต้านมผลิตน้ำนมได้ตามที่ร่างกายของ หญิงต้องการนอกจากนี้รังไข่ยังสามารถสร้างฮอร์โมนเพศหญิงจากฟอลลิเคิลและจากคอปัสตูลูเทียมได้แก่

4.1 เอสโตรเจน (Estrogen) เป็นฮอร์โมนเพศหญิงที่สร้างขึ้นจากเซลล์ที่ล้อมรอบฟอลลิเคิล มีหน้าที่สำคัญในการควบคุมการเจริญเติบโตและการทำหน้าที่ของอวัยวะเพศหญิงรวมทั้งยังมีหน้าที่ควบคุม การทำงานอื่นๆภายในร่างกายอีกหลายอย่างดังนี้

- ผลต่อมดลูกทำให้มีการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อมดลูกและเพิ่มการทำงานของมดลูก
- กระตุ้นให้รังไข่ผลิตไข่ออกมาเดือนละ 1 ฟองเป็นประจำและควบคุมการมาของประจำเดือน ร่วมกับฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน

- ควบคุมหน้าที่การผลิตฮอร์โมนเพศและฮอร์โมนอื่นๆโดยทำงานร่วมกับต่อมใต้สมอง

- มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศหญิงมากโดยจะคอย

ควบคุมลักษณะประจำเพศขั้นที่สองให้เป็นไปตามปกติเช่นมีเต้านมโตขึ้นและสะโพกขยายมีรูปร่างสมเป็น เพศหญิงโดยมีไขมันกระจายไปเกาะใต้ผิวหนังมากขึ้นมีขนที่รักแร้และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์เป็นต้น

- ผลต่ออวัยวะอื่นๆเช่นทำให้มีการเจริญของกระดูกซึ่งเอสโตรเจนจะลดการทำลายของกระดูกทำให้ เนื้อกระดูกยาวขึ้น

4.2 โปรเจสเตอโรน (Progesterone) เป็นฮอร์โมนเพศที่สร้างขึ้นจากคอปัสตูลูเทียมมีหน้าที่ใน การช่วยกระตุ้นให้ผนังมดลูกเตรียมพร้อมในการรองรับไข่ที่ผสมแล้วให้มาฝังตัวอยู่เพื่อให้ไข่ที่นั้นเจริญเติบโต ไปถ้าไข่ไม่ได้รับการผสมพันธุ์ไข่ก็จะสลายตัวภายในท่อรังไข่ที่นั้นเยื่อผนังมดลูกซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้ว จะสลายตัวพร้อมกับโลหิตที่ไหลออกเล็กน้อยและไหลออกมาภายนอกเรียกว่าประจำเดือนคอปัสตูลูเทียมที่อยู่ภายใน รังไข่จะสลายตัวตามไปด้วยจึงไม่มีการผลิตฮอร์โมนนี้อีกแต่ถ้าหากไข่ได้รับการผสมคอปัสตูลูเทียมก็จะไม่ สลายตัวและจะทำการผลิตฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนออกมาอีกเพื่อช่วยให้ไข่ที่นั้นมีการเจริญเติบโตเป็นทารก ในครรภ์ต่อไป

4.3 ลูกอัณฑะมีหน้าที่สร้างฮอร์โมนเพศชายที่สำคัญคือเทสโทสเตอโรน (testosterone) มี โครงสร้างเป็นพวกสเตียรอยด์สร้างจากเลดิกเซลล์ (leydig ' scell) ในอัณฑะเป็นส่วนใหญ่และอาจสร้างได้บ้าง จากเปลือกต่อมหมวกไตเช่นเดียวกับฮอร์โมนเพศหญิงนอกจากนี้ยังพบว่าเซลล์ตัวนี้ยังสร้างเอสโตรเจน ได้ ด้วยฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนเป็นฮอร์โมนที่ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะเพศขั้นที่สองในเพศชายคือมีการ เจริญเติบโตและมีการทำงานในอวัยวะเพศชายทั้งภายในภายนอกให้สมบูรณ์ทำให้มีการขยายใหญ่ยาวของ อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกมีสีเข้มขึ้นถุงน้ำกามจะขยายใหญ่และขั้วสารที่เป็นอาหารของตัวอสุจิออกมาเลี้ยงตัว อสุจิที่สร้างจากอัณฑะระดับฮอร์โมนในบัสสาวะจะต่ำลงในคนอายุมากขึ้นและพบว่ามันจะสืบพันธุ์กับการ

โตขึ้นของต่อมลูกหมากดังนั้นจึงเข้าใจว่าเทสโทสเตอโรนที่พอเหมาะจำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตและการทำหน้าที่ตามปกติของต่อมลูกหมากด้วยเทสโทสเตอโรนมีผลทำให้เกิดหนองคราบในปมหน้ามีขนตามตัวและแขนขาจะขยายและยาวขึ้นทำให้ต่อมน้ำมันใต้ผิวหนังทำงานมากขึ้นและมีไขมันสะสมบริเวณหน้าท้องแต่ไม่สะสมที่สะโพกหรือที่เต้านมอย่างในเพศหญิงนอกจากนี้ยังทำให้กล่องเสียงขยายใหญ่และยาวจึงเกิดเสียงห้าวในเพศชาย

1.3 การพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

มยุรี गुามทอง (2533 : 43 - 50) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการตอนต้นของวัยรุ่น (อายุ 12-15 ปี) ว่าการเจริญเติบโตของร่างกายจะเป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นระยะเข้าสู่วัยแตกหนุ่มแตกสาวผู้ชายจะเริ่มมีหนองคราบเสียงห้าวร่างกายสูงใหญ่และมีขนที่รักแร้และที่ลับการพัฒนาการทางเพศจะเกิดขึ้นคือผู้ชายสามารถหลั่งน้ำอสุจิได้ภายในระยะเวลา 2 ปีของระยะนี้เด็กชายส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดยอดทางเพศมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองสำหรับผู้หญิงก็มีลักษณะแสดงความเป็นหญิงคือมีหน้าอกมีเอวสะโพกผายมีขนตามที่ลับเกิดขึ้นการพัฒนาการทางเพศจะเกิดขึ้นคือการมีประจำเดือนจะทำให้มีความข้องใจเกี่ยวกับอวัยวะเพศของตนเองมากขึ้นเด็กหญิงในวัยนี้ส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงการสำรวจอวัยวะเพศของตนเองวนิดา พันธุ์สะอาด (2543 : 3-4) ได้กล่าวถึงวัยเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นและวัยรุ่นตอนกลางไว้ดังนี้

1.2.1 วัยเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น

วัยรุ่นหญิงมีอายุระหว่าง 11-13 ปีและวัยรุ่นชายมีอายุระหว่าง 13-15 ปีในช่วงระยะนี้ร่างกายของวัยรุ่นจะมีการเติบโตและการพัฒนาอย่างมากโดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านเพศวัยรุ่นหญิงจะเห็นได้ชัดเจนจากการเริ่มมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกและจะมีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ (Pubic hair) ในวัยรุ่นชายยังเห็นไม่ชัดเจนนักแต่สภาพร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นอวัยวะเพศและลูกอัณฑะมีขนาดใหญ่ขึ้นมีเสียงแตกห้าวมีขนบริเวณอวัยวะเพศถึงแม้ว่าร่างกายของวัยรุ่นในขณะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปมากแต่ทางด้านความคิดความรู้สึกแล้ววัยรุ่นยังคิดว่าตนเองเป็นเด็กอยู่ระยะนี้เป็นช่วงของการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่วัยรุ่นอย่างเต็มตัวต่อไป

1.2.2 วัยรุ่นตอนกลาง

วัยรุ่นหญิงมีอายุระหว่าง 13-15 ปีและวัยรุ่นชายมีอายุระหว่าง 15-17 ปีช่วงนี้การเจริญเติบโตทางร่างกายดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปและสิ้นสุดเมื่อถึงวุฒิภาวะวัยรุ่นชายเริ่มมีการหลั่งของน้ำอสุจิวัยรุ่นเริ่มยอมรับสภาพการเปลี่ยนแปลงของร่างกายมากขึ้นและการพัฒนาการทางสติปัญญาจะพัฒนาตามพัฒนาการของร่างกายไปเรื่อยๆวัยรุ่นมีความคิดความอ่านลึกซึ้งมากขึ้นพยายามหาความเป็นตัวของตัวเองและพยายามทำตัวเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นซึ่งการพัฒนาการทางด้านสติปัญญานี้จะแตกต่างกันตามบุคคลและสภาพแวดล้อม (วิทยานาควิษระ. 2544 : 206) มีความเห็นว่าการพัฒนาการทางเพศในวัยรุ่นนั้นน่าจะได้แยกออกมาเห็นได้ชัดเพราะจะมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่นต่อไปและจะเป็นตัวการที่

จะผลักดันวัยรุ่นให้เกิดเป็นปัญหาได้มากเนื่องจากฮอร์โมนทางเพศทำงานมากขึ้นในช่วงวัยรุ่นอิทธิพลของฮอร์โมนทางเพศนี้มีผลต่อลักษณะทางกายวิภาคของร่างกายทุกๆ ไปและลักษณะทางเพศทุติยภูมิ (Second sex characteristic) และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือไปกระตุ้นจิตใจให้เกิดแรงขับทางเพศ (Sexual drive) ให้สูงขึ้นจะเห็นได้ว่าในวัยรุ่นนี้มีพลังงานมากทั้งพลังงานฝ่ายกายพลังงานทางจิตและพลังงานทางเพศพลังงานทางเพศที่มีมากขึ้นมานั้นจะทำให้วัยรุ่นเริ่มสนใจกิจกรรมหรือปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของตนเองมากขึ้นเช่นการเกิดการแข็งตัวของอวัยวะเพศการมีประจำเดือน ฯลฯ และอาจจะลงมือทดลองทำพฤติกรรมทางเพศด้วยความรู้สึกอยากหรืออยากเห็นต้นตื้นต้นกล้าๆ และเพื่อเป็นการปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีอยู่มากๆ ที่เราพบเห็นกันบ่อยๆ ก็ได้แก่การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (จันทร์วิภาติลลัมพันธ์, 2543 : 72-74 : อ้างมาจากอเนกอารีพรรคและสุวทนาอารีพรรค 2539 : 89-96) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 12-15 ปี) ว่าระยะนี้เด็กจะมีความสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรมและชีววิทยาของร่างกายเด็กจะเข้าสู่วัยแตกหนุ่มแตกสาวและมีพัฒนาการทางร่างกายตลอดจนมีพัฒนาการเกี่ยวกับลักษณะทางเพศและการพัฒนาเกี่ยวกับหน้าที่ทางเพศเกิดขึ้นด้วยซึ่งเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันกล่าวคือเมื่อเด็กชายย่างเข้าสู่วัยรุ่นหรืออายุราว 14 ปีอวัยวะซึ่งเป็นต่อมเพศของชายจะได้รับการกระตุ้นจากต่อมใต้สมองให้ทำหน้าที่ผลิตเซลล์สืบพันธุ์และผลิตฮอร์โมนเพศชายคือฮอร์โมนเทสโตสเตอโรนอันเป็นฮอร์โมนที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศทั้งลักษณะทางเพศขั้นที่ 1 (Primary sex characteristic) คืออวัยวะในระบบสืบพันธุ์มีการเจริญเติบโตมีขนาดใหญ่ขึ้นเช่นองคชาติต่อมลูกหมากรวมทั้งอวัยวะเริ่มมีการผลิตน้ำกามจากต่อมลูกหมากถุงน้ำกามและต่อมขี้ปัสสาวะเมื่อเริ่มมีการผลิตอสุจิจากอวัยวะจนทำให้เกิดการเคลื่อนของน้ำอสุจิออกมาภายนอกในร่างกายในขณะหลับที่เรียกว่า “ฝันเปียก” และยังคงส่งผลไปถึงพัฒนาการลักษณะทางเพศขั้นที่ 2 (Secondary sex characteristic) เช่นเสียงแตกนมขึ้นพานมีหนวดมีเครามีขนขึ้นตามร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เป็นต้น

ส่วนเด็กหญิงที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่นรังไข่ซึ่งเป็นต่อมเพศของหญิงก็จะเริ่มทำงานในเวลาใกล้เคียงกับเด็กชายโดยต่อมใต้สมองจะส่งฮอร์โมนมากระตุ้นการทำงานของรังไข่ให้สร้างเซลล์สืบพันธุ์และผลิตฮอร์โมนเพศหญิงได้แก่ฮอร์โมนเอสโตรเจนและฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนซึ่งฮอร์โมนทั้ง 2 ชนิดนี้ก็จะทำหน้าที่ควบคุมพัฒนาการของลักษณะทางเพศขั้นที่ 1 (Primary sex characteristic) คือมีการสุกของไข่และการมีประจำเดือนและพัฒนาการของลักษณะทางเพศขั้นที่ 2 (Secondary sex characteristic) เช่นเต้านมโตขึ้นมีไขมันบริเวณสะโพกผิวหนังหน้าเต่งตึงมีขนตามตัวน้อยลงเป็นต้น

การพัฒนาที่สำคัญของเด็กชายในวัยนี้คือการสามารถหลั่งน้ำกามได้และสิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสุกทางเพศของเขาภายในเวลา 2 ปีของระยะแตกหนุ่มเด็กผู้ชายส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดขั้วทางเพศและประสบการณ์นี้ทำให้เกิดการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองซึ่งจะเกิดบ่อยและสม่ำเสมอในวัยนี้จนถึงปลายวัยรุ่นนอกจากการสำเร็จความใคร่ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำตามลำพังไม่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นในสังคมเขายังอาจมีกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามด้วยทั้งๆ ที่เขายังเกี่ยวข้องกับเพศเดียวกันอย่างมาก

สำหรับผู้หญิงในวัยนี้พัฒนาการที่สำคัญคือการมีประจำเดือนแต่เป็นสิ่งที่เด็กผู้หญิงไม่ชอบการมีเลือดออกเป็นระยะๆทำให้ความขงใจเกี่ยวกับอวัยวะเพศของตนเองมีมากขึ้นทั้งยังเป็นเครื่องบอกว่าเขาจะตั้งครภักได้ถ้ามีการร่วมเพศเพราะฉะนั้นเด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ในวัยนี้จะหลีกเลี่ยงการสำรวจอวัยวะเพศของตนเองและสำเร็จความใคร่จนถึงจุดสุดยอดทางเพศน้อยมากหรืออาจกระทำโดยบังเอิญเพียงครั้งเดียวไม่บ่อยหรือสม่ำเสมอเหมือนผู้ชายแต่อย่างไรก็ตามสังคมของเขาก็เหมือนของเด็กผู้ชายคือสมาคมกันในหมู่เพื่อนเพศเดียวกัน

พฤติกรรมทางเพศเช่นการกอดจูบการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรือการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามในวัยนี้จะไม่ค่อยมีแต่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อมีความวิตกกังวลหรือรู้สึกผิด (สุชาติโสภณประยูรและวรรณิโสภณประยูร. 2531 : 48-51) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและจิตใจทางเพศของวัยรุ่น (อายุประมาณ 13-19 ปี) ไว้ว่าเด็กหญิงจะเริ่มวัยรุ่นในอายุระหว่าง 13-15 ปีและเด็กชายจะเริ่มวัยรุ่นเมื่ออายุ 15 ปีโดยเด็กหญิงจะมีอัตราการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายในช่วงนี้เร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-2 ปีเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ร่างกายมีความพร้อมในการผลิตเซลล์เพื่อการสืบพันธุ์จนทั่วไปจึงตัดสินใจการเข้าสู่วัยรุ่นโดยพิจารณาถึงปรากฏการณ์ครั้งแรกที่เกี่ยวกับเซลล์เพศเป็นสำคัญกล่าวคือมักเข้าใจกันกว่าเด็กชายเข้าสู่วัยรุ่นเมื่อวันที่มีการหลั่งอสุจิสครั้งแรก (อายุประมาณ 14 ปี) และเด็กหญิงเข้าสู่วัยรุ่นเมื่อวันที่มีประจำเดือนครั้งแรก (อายุประมาณ 13 ปี) แต่ปรากฏการณ์ทั้งสองอย่างนี้เกิดขึ้นไม่ใคร่จะแน่นอนนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งการหลั่งอสุจิของเด็กชายอาจเกิดขึ้นช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของลักษณะประจำเพศขั้นที่สองเป็นเวลานานก็ได้ถ้าเด็กชายคนนั้นหลั่งน้ำอสุจิสครั้งแรกโดยการฝันเปียกมักจะพบในรายที่ไม่เคยทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหากสรุปถึงความเจริญเติบโตด้านร่างกายทางเพศเพียงอย่างเดียวและเปรียบเทียบระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิงแล้วโดยทั่วไปเด็กหญิงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นหรือมีความสามารถในการสืบพันธุ์ได้เร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-2 ปีสำหรับการมีประจำเดือนครั้งแรกของเด็กหญิงก็ยิ่งเร็วกว่าการหลั่งน้ำอสุจิของเด็กชายประมาณเกือบ 1 ปีแต่ถ้าหากจะพิจารณาเกี่ยวกับความเจริญเติบโตด้านจิตใจทางเพศประกอบการย่างเข้าสู่วัยรุ่นด้วยแล้วผลอาจจะกลับกลายเป็นเรื่องตรงกันข้ามก็ได้เพราะเด็กชายและเด็กหญิงอายุรุ่นราวคราวเดียวกันเช่นอายุประมาณ 14-15 ปีปรากฏว่าเด็กชายมักแสดงพฤติกรรมทางเพศในเชิงเกี่ยวพาราสิบ่างแล้วแต่ตรงกันข้ามเด็กหญิงยังไม่ใคร่จะประสีประสาในเรื่องเพศเหล่านี้เท่าใดนักเป็นต้นเด็กวัยรุ่นก็เริ่มมีความรู้สึกหรือมีอารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ (วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรู้สึกทางเพศสูงที่สุด) สิ่งหนึ่งซึ่งมักเกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นโดยทั่วไปก็คือการใช้มือลูบคลำหรืออวัยวะสืบพันธุ์ของตัวเองเพื่อให้เกิดความรู้สึกพอใจเมื่อทำบ่อยขึ้นก็จะบานปลายเป็นการบำบัดหรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองโดยไม่ได้ตั้งใจขณะที่มีความรู้สึกทางเพศถึงจุดสุดยอด (Climax) นั้นเด็กวัยรุ่นชายมีอวัยวะสามารถผลิตเซลล์เพศได้แล้วก็จะมีน้ำอสุจิ (Semen) เคลื่อนออกมาทางช่องปัสสาวะด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นพบได้ทั้งในเพศชายและเพศหญิงแต่ส่วนใหญ่จะพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่าพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นในเด็กชายมีการหลั่งน้ำอสุจิมิอาการฝันเปียกมีอารมณ์ทางเพศมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและมีความสนใจเพศตรงข้ามส่วนเด็กหญิง

เริ่มมีประจำเดือนรักสวयरักงามมีอารมณ์ทางเพศมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแต่น้อยกว่าเด็กชายแต่ยังคงคบเพื่อนเพศเดียวกัน

1.4 พฤติกรรมทางเพศ (Sex Behavior)

จันท์ทิดา พฤษกษานานนท์ กุมารแพทย์(2547:113)

กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตวัยรุ่นอาจลองกระทำหรือมีพฤติกรรมบางอย่างซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดผลต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตของวัยรุ่นได้เนื่องจากวัยรุ่นยังขาดทักษะในการตัดสินใจการพัฒนาความคิดและสติปัญญายังไม่ดีพอที่จะเข้าใจผลเสียที่จะตามมาทั้งในระยะสั้นระยะยาวนอกจากนั้นการคบเพื่อน พื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูความรักความเข้าใจในครอบครัวก็มีส่วนที่จะป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงเช่นการหนีออกจากบ้าน กินเหล้า ดินยา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติหรือมีกิจกรรมทางเพศอันเนื่องมาจากค่านิยมความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้จากสังคมรวมถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อเรื่องเพศทั้งในด้านกายวิภาคและด้านพฤติกรรมการแสดงออกทั้งด้านชีววิทยาสุขวิทยาสังคมวิทยาและจิตวิทยาเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ละเอียดลึกซึ้งซึ่งเป็นผลสืบเนื่องที่ต้องสร้างความเข้าใจตั้งแต่วัยทารกแต่ความสนใจของผู้ใหญ่มักจะให้ความสนใจเฉพาะในช่วงวัยรุ่นเพราะเป็นระยะที่เด็กแสดงพฤติกรรมสนใจจริงจังกับเพศตรงข้ามพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมีดังนี้

1. การรักและสนใจเพศตรงข้ามวัยรุ่นมักจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกับตนวัยรุ่นในอายุระหว่าง 15-18ปีจะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่พบบ่อยคือความลุ่มหลงแต่ฝ่ายเดียวโดยเฉพาะกับคนที่เขาไม่มีวันสมปรารถนาในความรักแต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น (อนเนกอารีพรค. 2525 :110)

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุขความพอใจพฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศในมนุษย์วัยรุ่นจำนวนมากเมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิดฉะนั้นผู้ใหญ่ควรบอกให้เด็กเข้าใจว่าการสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดาไม่มีพิษภัยและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็กแต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควรไม่หมกมุ่นจนเกินไปและต้องสามารถยับยั้งชั่งใจได้เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่ควรทำจิตแพทย์ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับควบคุมความกดดันทางเพศหรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

3. การสนใจเรื่องเพศเด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศเพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกายการแสดงกริยาที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้ามการสนใจซื้อหาหนังสือเริงรมย์มาอ่านบางทีก็แสดงความสนใจแอบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่าถ้ำมอง (Peeping Tom)

4. รักร่วมเพศ (Homosexuality or Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ความรู้สึกทางเพศที่ยังเงินอายหรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความรู้สึกเพศตรงข้ามจึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกันกับตน

บรูคส์กันและเฟอร์สเทนเบอร์ก (Brooks – Gunn and Furstenberg, in Muss. 1990 : 245-248) ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นแตกต่างกันดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านชีวภาพพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะได้รับอิทธิพลโดยตรงจากฮอร์โมนเพศโดยมีปัจจัยทางด้านสังคมเป็นตัวกระตุ้นในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์เช่น เด็กผู้หญิงที่เข้าสู่ภาวะทางเพศเร็วมีแนวโน้มที่จะเป็นอิสระจากบิดามารดาที่มีการนัดหมายกับเพศตรงข้ามและมีเพศสัมพันธ์ก่อนเด็กผู้หญิงที่เข้าสู่ภาวะช้ากว่า
2. ปัจจัยทางด้านครอบครัวได้แก่ค่านิยมในเรื่องเพศของบิดามารดาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาในเรื่องเพศล้วนมีอิทธิพลต่อการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วหรือช้าของวัยรุ่น
3. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนโดยเฉพาะบรรทัดฐานในเรื่องเพศของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก
4. ปัจจัยทางการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนไม่ดีและมีระดับการศึกษาต่ำจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นที่ยังคงศึกษาอยู่ซึ่งโดยมากจะเป็นผู้ที่ฐานะไม่ดีด้วย
5. ปัจจัยทางด้านสังคมได้แก่ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมการศึกษาตลอดจนบริการของรัฐและสังคมที่จัดให้แก่วัยรุ่นในการได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

จากการศึกษาพบว่ามีผู้ให้ความหมายของ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” ไว้ที่น่าสนใจดังนี้

พัชรินทร์สิมทะราช. (2544 : 12) ได้กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงการปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะ โรคเอดส์ได้แก่การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือคู่นอน โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยการมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คนและการมีเพศสัมพันธ์ขณะมีอารมณ์มาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือการใช้สารเสพติด

สรุปได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหมายถึงการกระทำของนักศึกษาที่จะปฏิบัติหรือกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่การแต่งกายไม่เหมาะสมการแต่งกายที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศการไปเที่ยวสถานเริงรมย์การดื่มสุราหรือของมีเมาการดูภาพยนตร์สื่อลามกที่กระตุ้นและชั่วอารมณ์เพศ

การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้ามการสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาวและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ตามมา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เกศินี สราญฤทธิชัย และคณะ. (2553: บทคัดย่อ). ศึกษาเรื่องการขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศของครอบครัวและสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นนกรณีศึกษาในครอบครัวชนบทอีสานมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึงสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในครอบครัวชนบทอีสานกลุ่มตัวอย่างเป็นครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นในชนบทจำนวน 20 ครอบครัวผู้ให้ข้อมูลเป็นบิดามารดาและบุตรวัยรุ่นที่อายุระหว่าง 13-19 ปีที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกันมีความยินดีเข้าร่วมการวิจัยและให้ผู้วิจัยเยี่ยมบ้านมีทั้งหมด 62 คน เป็นบิดา 13 คน มารดา 19 คน บุตรวัยรุ่นชาย 10 คน และหญิง 20 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมการทำสนทนากลุ่มการอภิปรายกลุ่มและการจดบันทึกข้อมูลการเก็บข้อมูลทำไปพร้อมๆกับการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาพบว่าสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นหมายถึงพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นที่สามารถคงบทบาทหลักใน 4 ด้าน ได้อย่างเหมาะสมคือ 1) การดูแลร่างกายด้านเพศ 2) การคบเพื่อน 3) การเที่ยวและการระวังอันตราย 4) ด้านเพศสัมพันธ์ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นสามารถดำรงบทบาททางเพศได้อย่างเหมาะสม (Role) และสามารถคงสัมพันธ์ภาพ (Relationship) ของตนเองกับครอบครัว โรงเรียนและสังคมเพื่อน ได้อย่างสมบูรณ์และมีความสุขพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นมี 3 รูปแบบคือ 1) พฤติกรรมของเด็กดี 2) เด็กกลุ่มเสี่ยงและ 3) เด็กกลับตัวกลับใจสำหรับเด็กดีและเด็กกลับตัวกลับใจเป็นเด็กที่มีความใกล้ชิดกับครอบครัวและสามารถคงความสมดุลของการดำรงบทบาทและสัมพันธ์ภาพใน 3 บริบทคือครอบครัว โรงเรียนและสังคมเพื่อน ได้อย่างมีความสุขแต่เด็กกลุ่มเสี่ยงจะดำรงบทบาทและสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวผลการศึกษาเรื่องนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการที่จะสร้างบุตรให้บุตรเป็นบุคคลที่มีวุฒิภาวะอีกทั้งยังสามารถให้การประเมินหรือคัดกรองพฤติกรรมที่อาจจะนำไปสู่การที่วัยรุ่นจะมีสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ไม่เหมาะสมวัยรุ่นควรได้รับการส่งเสริมให้มีสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อให้สุขภาพทางเพศที่ดีโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว โรงเรียนและเพื่อน

อุทุมพร แก้วสามสีและคณะ(2545ปรับปรุง2546 บทคัดย่อ) สังคมไทยกำลังมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทั้งทางด้านสังคม การเมือง และวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเผยแพร่วัฒนธรรมทางตะวันตกผ่านสื่อต่างๆ เรื่องเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นไทยให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศตามแบบตะวันตกก่อให้เกิดผลสะท้อนมากมาย การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรรภ์นอกสมรส เด็กถูกทอดทิ้ง และการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นต้น

ในปัจจุบันสังคมของประเทศก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้ครอบงำวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยจำนวนมากไม่น้อยทั้งในด้านการรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ สังคมของวัยรุ่นไทยกลายเป็นสังคมบริโภคนิยมที่แทบจะไม่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต แต่ในสภาพสังคมไทยปัจจุบันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นปัญหาและ อุปสรรคต่อการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ ออกนอกกรอบดั้งเดิมมากขึ้นทุกที เช่น การเลือกคู่ครอง จะถือเอาความรัก เป็นสำคัญ ไม่ชอบการคลุมถุงชน การคบเพื่อนต่างเพศ เป็นไปอย่างอิสระเสรี เพราะเห็นว่าไม่ใช่เรื่อง น่าละอาย หญิงสาวให้ความสำคัญในการครองตัว เป็นหญิงพรหมจรรย์ถึงวันแต่งงานน้อยลง ประกอบกับ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น การมี เพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร การสำส่อนทางเพศ การเบี่ยงเบนทางเพศ เช่นการรักร่วมเพศ เป็นต้น และเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การเป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาการทำแท้ง

สาเหตุของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. ปัจจัยด้านพันธุกรรม พัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพะฮอร์โมนในร่างกาย มีผลกระตุ้นให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม รวมทั้งแรงขับตามธรรมชาติ ที่ทำให้ใคร่รู้ ใคร่ลองในเรื่องเพศ จนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจขึ้น

2. เริ่มต้นตั้งแต่การแต่งตัวที่เปิดเผยมากเสื้อที่เปิดให้เห็นเนินอกมากเกินไป เสื้อที่เปิดสะดือ กางเกงที่รัดมากเกินไป เน้นส่วนสัคซัดจนเกินไป
3. วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่มีแฟนหรือคนรักหากไม่รู้จักรการปฏิเสธรเมื่อถูกขอ มีค่านิยมสมัยใหม่ที่ผิดๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และการมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสวันสำคัญ
4. การอยู่หอพัก อยู่ห่างจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การเที่ยวในสถานเริงรมย์ การเที่ยวงานปาร์ตี้ การเที่ยวต่างจังหวัด มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดจนทำให้ขาดสติ
5. การอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่างชายหญิงในที่ลับตาคน และในบรรยากาศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้
6. สถาบันครอบครัวและศาสนา ที่ปัจจุบันได้อ่อนแอลง เด็กได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวน้อยกว่าที่พ่อแม่ต้องวุ่นกับการทำงานเพื่อหาเงินเลี้ยงลูก หรือบางครอบครัวพ่อแม่มีปัญหาหาร้างต้องแยกทางกันทำให้เด็กต้องออกไปหาความอบอุ่นจากเพื่อนและแฟน ซึ่งถือเป็นเรื่องเลวร้ายที่ทำให้เด็กกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้เด็กในยุคปัจจุบันยังห่างไกลวัดไม่เคยไปทำบุญไหว้พระ เด็กจึงไม่รู้จักรสิ่งผิดชอบชั่วดี เพราะขาดสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ
7. เรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น
8. สภาพสังคมที่ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า ผู้ชายหมกมุ่นและมีความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้นจากสิ่งยั่วเย้าต่าง ๆ ทำให้ต้องมาลงกับเพศหญิง จนเป็นเหตุให้เกิดการคุกคามทางเพศ รัมโทรม และการข่มขืน และจากประเด็นนี้ทำให้ผู้ชายเกิดการเรียกร้องจากฝ่ายหญิง ซึ่งจะเป็นเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร
9. ปัญหาการขาดการอบรมกล่อมเกลามาขาดความใกล้ชิดสนิทสนม ทั้งจากครอบครัวทั้งจากสังคมแวดล้อมจากสังคม เช่น สนามกีฬาที่ออกกำลังกายไม่มี ที่พักผ่อนหย่อนใจไม่มี ที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจไม่มีโดยเฉพาะเมืองใหญ่ๆ ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ด้านครอบครัวเช่น พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก ไม่เคยใกล้ชิดลูก ไม่เคยแนะนำกล่อมเกลารหรือเป็นตัวอย่างที่ดี เหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานของการขาดความสัมพันธ์สืบเนื่องกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการสืบทอดความคิด ความเชื่อ ประเพณี แนวปฏิบัติต่อตนเองและสังคม
10. สภาพแวดล้อม เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี พบเห็นสิ่งที่ไม่ดี เช่น การเห็นคนรอบข้างหรือเห็นคนที่อยู่ในชุมชนเดียวกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ก็จะเอาเป็นเยี่ยงอย่าง และการเห็นบ่อยๆ จนมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา เด็กก็จะมีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

11. สื่อต่างๆ การได้รับสื่อที่ยั่วยุ ส่งเสริมการมีพฤติกรรมทางเพศ เรื่องเพศได้ถูกนำเสนอออกมาทางสื่อ ต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งยังไม่นับรวมกับสื่อลามกที่มีอยู่เกลื่อนหาซื้อได้ง่าย ทำให้เด็กวัยรุ่นเข้าถึงเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น
12. การเลียนแบบพฤติกรรมตามกระแสตะวันตก อาทิ การจับคู่อยู่กิน การทำสถิตินอนกับผู้ชาย การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน
13. วัยรุ่นมักหลงอยู่กับวัตถุนิยมมากเกินไป และชอบตามเพื่อน เมื่อตัวเองไม่ได้ก็ต้องไขว่คว้าหาวิธีการที่จะได้สิ่งของที่ตนเองต้องการวัยรุ่นก็ต้องหาวิธีการที่จะได้สิ่งของนั้นมาให้ได้เร็วที่สุด นั่นคือการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงที่ยอมเสียตัวเพื่อแลกกับการได้เงิน

โทษของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. ท้อง และแท้ง ยิ่งในวัยเรียนการได้รับปริญญาใจก่อนกำหนด 4 ปีการศึกษานั้น มันทำลายชีวิตมากพอตัวเชียวนะ มีน้อยคนที่จะทนอุ้มท้องไปนั่งร่วมชั้นเรียนกับเพื่อน และเชื่อเลยว่าคงไม่มีสถานศึกษาใดสนับสนุนด้วย เมื่อชีวิตของการเป็นแม่เริ่มต้นขึ้น ความพร้อมสำหรับทารกน้อยๆ ย่อมคลุกคลัก ปัญหาปากท้องและสังคมก็จะตามมาทีหลัง ส่วนใครที่ไม่เกรงต่อบาปยืนยันว่าฉันจะทำแท้งนั้นก็เท่ากับว่าทำร้ายตัวเองไปเสียแล้ว แต่ถ้ามั่นใจว่า “ฉันไม่ท้องหรือกษะ ป้องกันดี” จากการวิจัยระบุว่าแม้จะมีการใช้ถุงยางอนามัยก็ยังมีโอกาสพลาดได้สูงถึง 21% เนื่องจากคุณภาพของถุงยางเสื่อมหรือใช้ไม่ถูกต้องและ การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดก็มีโอกาสพลาดได้สูงถึง 5%
2. ซึมเศร้า เพราะวัยรุ่นยังไม่ใช่วัยที่จะตั้งรากปักฐานกับใครผู้ใด ยังเป็นวัยแห่งการแสวง เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนคู่นอนจึงเกิดเสมอๆ การซึมเศร้าที่เกิดจากขาดความรักที่ยั่งยืนอาจเกาะกินหัวใจจนเราไ้
3. ติดโรค อันนี้น่ากลัวนะครับอย่างที่บอกในข้อ 2 ว่าวัยรุ่นเป็นเพียงวัยแสวงหาบ่อยคนนักที่จะพบรักแท้ ยืนยาวเหมือนชีวิตคู่ผู้ใหญ่ การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ ย่อมเกิดโรคตามมาแม้จะป้องกันก็ตาม
4. อาจทำให้เรียนซ้ำชั้นได้ เพราะมุ้งมันทำแต่คะแนนรักไม่สนใจการเรียน
5. เป็นขี้ปากชาวบ้าน โดยเฉพาะพวกขี้จ้อจลา โดนนินทาว่าเสียตัวแล้วบ้าง เปลี่ยนแฟนอีกแล้ว โดนแฟนทิ้งอีกแล้วบ้าง สำหรับผู้ชายก็อาจจะเป็นที่รังเกียจของสาวดีๆ โดยซื้อห่านกล้าผู้หญิง หรือนักล่าพรหมจรรย์ ฟังดูน่ากลัวนะครับ แต่เชื่อเลยว่าใครที่อ่านถึงข้อนี้ หัวเราะซั้ว
6. เกิดการหมิ่นเกียรติกันและกันระหว่างชายหญิง ต่างฝ่ายมองว่าอีกฝ่ายเป็นเพียงตัวสนองความใคร่ ไม่มีรักแท้จริง ก่อนที่จะรู้จักกันอย่างแน่นแฟ้นเราอาจจะมองเขาในแง่ อื่นไปเสียแล้ว

7. ถูกหลอกซ้ำซาก เพราะเคยปล่อยตัวและใจให้คนก่อนและความต้องการรักแท้ เพราะฉะนั้นคำว่ารักก็อาจจะกลายเป็นแค่ตะขอบึงเกี่ยวเหี่ยวเท่านั้น
8. ใครมากกว่ารัก วัยรุ่นอาจจะต้องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ารัก และเข้าใจคำว่ารักผิดไป สุดท้ายส่งผลให้ไม่เข้าใจกันที่สุดในที่สุด
9. ผิดหวังในรัก เมื่อคนดีที่เหมาะสมกับเราเข้ามาในชีวิต เมื่อเขารู้เรื่องราวในอดีตก็อาจจะหลีกเลี่ยงไปได้ หรือเราเองอาจจะรู้สึกผิดกับอดีตไม่กล้าสู้หน้าเขาหรือเธอคนนั้น จนกลายเป็นคำว่า เธอดีเกินไป หรือเธอไม่คู่ควรกับฉัน เพราะเธอมันซ้ำของ ไม่น่าไว้วางใจ
10. สร้างความรำคาญในชีวิตคู่ เรื่องราวในอดีตไม่สามารถลบมันได้ แม้เราจะพยายามลืมไปเท่าไรก็ตาม เมื่อคู่ชีวิตล่วงรู้อดีตกาลของเราย่อมเกิดความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจ ชีวิตคู่จะมีความสุขได้อย่างไร แก้วเริ่มรำไรมานานก็แตก และไม่อาจประกอบได้ดั้งเดิม

การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. เรียนรู้ถึงความคิดต่างกันของหญิงชายในเรื่องเพศ

ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ได้โดยไม่มีความรัก ขณะที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์เพราะความรัก ผู้ชายมองการมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นการหาความสุขร่วมกันและไม่ต้องผูกพัน ขณะที่ผู้หญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับชายใดจะต้องการมีความผูกพันกับชายคนนั้น หลังจากมีเพศสัมพันธ์ ผู้ชายไม่ได้คิดว่าจะต้องมีความผูกพันอะไรต่อไป ขณะที่ผู้หญิงคิดว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว เธอจะต้องมีความผูกพันกับชีวิตเขา จึงเรียกความรับผิดชอบจากผู้ชาย ความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างชายหญิง จะเป็นการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่คาดคิด ซึ่งจะนำปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ยากแก่การแก้ไข
2. วัยรุ่นชายควรคิดเสมอว่าวัยรุ่นหญิงเป็นเพศเดียวกับแม่ พี่น้อง ควรช่วยเหลือและให้เกียรติ
3. ควรหลีกเลี่ยงการถูกเนื้อต้องตัว เพราะอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่คาดคิดได้
4. ควรหลีกเลี่ยงการไปพักค้างคืนร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือตามลำพัง โดยไม่มีผู้ใหญ่คอยดูแล
5. ควรหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกันตามลำพังในที่ลับตาคน
6. ควรหลีกเลี่ยงการไปในสถานที่เปลี่ยว โรงแรมและสถานเริงรมย์ทุกรูปแบบ
7. ควรหลีกเลี่ยงการมีนัดหมายกับเพศตรงข้ามในยามวิกาล
8. ควรหลีกเลี่ยงการดื่มเหล้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดทุกชนิด

9. วัยรุ่นหญิงควรแต่งกายเรียบร้อย และมีคิซิด ไม่ควรแต่งกายในลักษณะที่ยั่ว ให้ผู้พบเห็นเกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น และกางเกงรัดรูปเกินไป
10. หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนหรือออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่รู้จักดีพอ
11. ควรหลีกเลี่ยงการออกเที่ยวหรือเดินทางในยามวิกาล หรือการเดินทางในที่เปลี่ยว
12. วัยรุ่นชายหญิงควรวางตัวต่อกันอย่างสุภาพ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และไม่ควรมีการล่วงเกินทางเพศ หรือวางตัวสนิทสนมใกล้ชิดเกินไป
13. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ในสถานการณ์ที่เหมาะสม(การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นทางออกที่ดีทางหนึ่ง ใช้เป็นไม้ตายสุดท้าย ควรทำในที่ลับ และอย่าพร่ำเพรื่อจนเกินไป

อ้างอิง

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.sby.ac.th/krumukda/index.>(
วันที่

สืบค้นข้อมูล: 11 ธันวาคม 2555).

นางสาว สาวิตรี เบียร์ จุลจงกล (บทคัดย่อ) ใน การจัดการความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง

เพศวิถี หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนา การแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิต ใจอุดมคติ ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้กับเรื่องเพศทุกแง่มุม เช่น ความปรารถนาของการเป็นคนรักต่างเพศ ความผิดปรกติของคนรักเพศเดียวกัน หรือ ผู้หญิงดีคือผู้ที่อ่อนประสพการณ์หรือเป็นฝ่ายรับในเรื่องเพศ (passive) เพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนเพียงคนเดียวหรือหลายคน การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ไม่ปลอดภัย รักนอกสมรส ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของเพศวิถี ซึ่งมีความหลากหลาย เพศวิถีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม ชนชั้น และกาลเวลา เช่น ในสมัยก่อนผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่น ห่มสไบไม่ถือวโป้แต่เอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทำแบบสอบถามโดยผ่าน QR code โดยมุ่งศึกษาเรื่อง การปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยศูนย์วิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการปีการศึกษา 2560 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปวช.1 3 ห้องเรียน 1/2,1/3,1/8 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปวช.ศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน 3/1, 3/2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการปีการศึกษา 2560 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปวช.1 3 ห้องเรียน 1/2,1/3,1/8 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปวช.ศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน 3/1,3/2 รวมจำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบทดสอบ 4 ตอน แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งเป็นแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อเรื่องเพศ มี 4 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง,เห็นด้วย,ไม่เห็นด้วย,ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติเรื่องเพศ มี 4 ระดับคือ ปฏิบัติเป็นประจำ ,ปฏิบัติบ่อยครั้ง ,ปฏิบัตินานๆครั้ง , ไม่เคยปฏิบัติเลย จำนวน 15 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้ให้เกณฑ์การให้คะแนนและแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามรายบุคคลใช้คำถาม

2. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

และมีเกณฑ์การประเมินความรู้ใช้เกณฑ์ประเมินดังนี้

2.1 การทดสอบก่อนให้ความรู้ให้นักศึกษาทำและประเมินผล

2.2 การทดสอบหลังการให้ความรู้ให้นักศึกษาทำและประเมินผล

2.3 ตอบถูกได้ 1 คะแนน

2.4 ตอบผิดเท่ากับ 0 ไม่มีคะแนน

3.แบบสอบถามความคิดเห็นต่อเรื่องเพศเป็น มี 4 ระดับคือ

*เห็นด้วยอย่างยิ่ง

*เห็นด้วย

*ไม่เห็นด้วย

*ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อเลือก

ข้อความทางบวกคะแนน

ข้อความทางลบคะแนน

*เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4

1

*เห็นด้วย

3

2

*ไม่เห็นด้วย

2

3

*ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1

4

3.1 การทดสอบก่อนให้ความรู้ให้นักศึกษาทำและประเมินผล

3.2 การทดสอบหลังให้ความรู้ให้นักศึกษาทำและประเมินผล

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติเรื่องเพศเป็น มี 4 ระดับคือ

*ปฏิบัติเป็นประจำ

*ปฏิบัติบ่อยครั้ง

*ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง

*ไม่เคยปฏิบัติเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อเลือก	ข้อความทางบวกคะแนน	ข้อความทางลบคะแนน
ปฏิบัติเป็นประจำ	4	1
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	2
ปฏิบัตินานๆครั้ง	2	3
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1	4

4.1 การทดสอบก่อน ให้ความรู้นักศึกษาทำและประเมินผล

4.2 การทดสอบหลัง ให้ความรู้นักศึกษาทำและประเมินผล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบและแบบสอบถามโดยการแจกQR Codeให้นักศึกษา สแกน QR Codeแล้วให้นักศึกษาทำ นักศึกษาปวช.1 จำนวน 107 คน นักศึกษาปวช.3 จำนวน 68 คน ชาย 54 คน หญิง 121 คน รวมทั้งหมด 175 คน

2. ให้นักศึกษาใส่ข้อมูลส่วนตัวโดยใช้โทรศัพท์ของตัวเอง ,ทำแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศแบบเลือกตอบจำนวน 10 ข้อตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดไม่มีคะแนน, ทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อเรื่องเพศ,และทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติเรื่องเพศแล้ว เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการเรียนและหลังจากการเรียนการสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เมื่อเรียนวิชาเพศวิถีศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตในภาคเรียนที่ 2

บทที่ 4

สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรณีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในเปรียบเทียบ 2 ตัวแปรที่สัมพันธ์กัน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเรื่องเพศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความรู้เรื่องเพศของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ และระดับชั้นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1)ชาย	54	30.9
1.2) หญิง	121	69.1
รวม	175	100.0
2. ระดับชั้น		
2.1)ปวช.1	107	61.1
2.2)ปวช.3	68	38.9
รวม	175	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.1 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.9 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม ศึกษาอยู่ระดับชั้นปวช.1 คิดเป็นร้อยละ 61.1 และศึกษาอยู่ระดับปวช.3 คิดเป็นร้อยละ 38.9

ตอนที่ 2 แบบทดสอบด้านความรู้เรื่องเพศ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการปรับพฤติกรรมทางเพศ โดยการอบรมให้ความรู้ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการปรับพฤติกรรมทางเพศ โดยการอบรมให้ความรู้

คะแนน	n	\bar{X}	S.D.	t-test	Sig
ก่อนอบรม	175	6.67	1.56	-12.478	0.000*
หลังอบรม	175	8.62	1.16		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้พบว่า คะแนนก่อนอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 ($\bar{X}=6.67$, S.D.=1.56) และคะแนนหลังอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 ($\bar{X}=8.62$, S.D.=1.16)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนอบรมและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังอบรม โดยใช้การอบรมให้ความรู้เรื่องเพศ มีค่า t-test คือ -12.478 และค่า Sig. เท่ากับ .000 พบว่าคะแนนหลังอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจและมีความรู้เรื่องเพศมากขึ้น

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อเรื่องเพศ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น โดยนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ จำแนกภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นุ่นเกิดขึ้นเฉพาะทางด้านร่างกายและจิตใจเท่านั้น	2.90	0.84	2.75	0.85
2.การเกิดผื่นปียกในเด็กวัยรุ่นุ่นชายเป็นการแสดงว่าเป็นคนที่หมกมุ่นเรื่องทางเพศมาก	2.35	0.90	2.23	0.86
3.การมีหนดคราของผู้ชาย แสดงถึงการเป็นคนที่มีอารมณ์ทางเพศสูง	2.00	0.84	2.10	0.84
4.คนที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทางจิต	2.03	0.89	2.11	0.77
5. ผู้หญิงที่บริสุทธิ์ จะมีห้วนมสีชมพู	2.01	0.88	2.07	0.86
6. ผู้ที่มีสิวเต็มใบหน้า แสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป	2.01	0.78	1.93	0.81
7. เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน	3.03	0.81	2.90	0.87
8. การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา	2.75	0.68	2.75	0.70
9. การไปดูหนังกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ	2.94	0.64	2.76	0.70

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
10.การใช้ยาทำความสะอาดช่องคลอดจะทำให้สะอาดบริสุทธิ์	2.20	0.86	2.25	0.89
11. การมีคู่อุปการะในวัยเรียนไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน	2.76	0.77	2.61	0.84
12. การช่วยเหลือตัวเองบ่อยๆจะทำให้ไม่สูงอวัยวะโตขึ้น สึกคร่ำ	2.13	0.85	2.19	0.88
13. การแชท(Chat) ทางอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์	2.29	0.88	2.33	0.81
14. การแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูปเห็นสัดส่วนที่ชัดเจนเป็นเรื่องปกติ	2.36	0.80	2.46	0.79
15. คนที่ช่วยเหลือตัวเองเป็นคนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์	2.02	0.84	2.11	0.84
รวม	2.39	0.54	2.37	0.55

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ ก่อนอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.03$, S.D = 0.81) รองลงมา คือ การไปดูหนังกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.94$, S.D = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีหมวดเคราของผู้ชาย แสดงถึงการเป็นคนที่มึอารมณ์ทางเพศสูงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.00$, S.D = 0.84) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ หลังอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.90$, S.D = 0.87) รองลงมา คือ การไปดูหนังกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.76$, S.D = 0.70) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ที่มีสิ่วเต็มใบหน้า แสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=1.93$, S.D = 0.81) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น โดยนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางที่ 4 ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยกร จำแนกภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	2.36	0.85	2.51	0.85
2. ข้าพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย	2.98	0.84	2.95	0.82
3. ข้าพเจ้าดูแลสุขภาพความสะอาดของอวัยวะเพศ	3.66	0.63	3.51	0.69
4. ข้าพเจ้าพูดจาสุภาพกับเพื่อนๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง	2.49	0.84	2.57	0.85
5. ข้าพเจ้าช่วยเหลือตัวเอง	1.67	0.84	1.81	0.97
6. ข้าพเจ้าอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง	2.19	0.83	2.26	0.82
7. ข้าพเจ้าไปสถานที่เปลี่ยว ไม่มีผู้คน	1.53	0.80	1.71	0.95
8. ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องลามก	2.31	0.91	2.34	0.90
9. ข้าพเจ้าใช้ถุงอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์	2.82	1.17	2.85	1.13
10. ข้าพเจ้าชอบเที่ยวในเวลากลางคืน	2.04	0.89	2.19	0.93
11. ข้าพเจ้าใส่เสื้อผ้านครุรูปตามแฟชั่น	1.97	0.87	2.11	0.93
12. ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศ	1.45	0.77	1.60	0.90
13. ข้าพเจ้าดูคลิปวิดีโอ และสื่อลามก	1.75	0.85	1.82	0.87
14. ข้าพเจ้าจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม	2.28	0.81	2.37	0.83
15. ข้าพเจ้าคุยโทรศัพท์กับแฟนเป็นเวลานานๆ	2.53	0.99	2.46	1.00
รวม	2.27	0.47	2.34	0.56

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยกร ก่อนอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้าพเจ้าดูแลสุขภาพความสะอาดของอวัยวะเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 3.66, S.D = 0.63) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.98, S.D = 0.84) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.45, S.D

= 0.77) ตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ หลังอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ
 พิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ อยู่ในระดับมาก
 ที่สุด (\bar{X} = 3.51, S.D = 0.69) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมาก
 (\bar{X} = 2.95, S.D = 0.82) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับ
 ปานกลาง (\bar{X} = 1.60, S.D = 0.90) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการแก้ไขเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาชั้น ปวช. 1 ห้อง 1/2,1/3,1/8 นักศึกษาระดับชั้นปวช.3 ห้อง3/1,3/2

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษา
3. ทักษะปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษา
4. เพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนและให้ความรู้และแก้ไขพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และลดอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหรือท้องไม่พร้อม

วิธีดำเนินวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นปวช.1 และปวช.3 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พิริยการ ได้มาโดยทำการการสอนในภาคเรียนที่ 2 ทั้งหมด 3 ห้อง คือ ปวช. 1/2 ,ปวช.1/3,ปวช 1/8 ระดับปวช.3 ทั้งหมด 2 ห้อง ปวช3/1,ปวช.3/2 รวมจำนวน 175 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้
- ตอนที่ 1 ใ้รหัสประจำตัวเข้าในไลน์สแกน QR Code ข้อมูลรายบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือกจำนวน 15 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักเรียน มี 4 ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง,เห็นด้วย ,ไม่เห็นด้วย,ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 ข้อ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติเรื่องเพศ มี 4 ระดับคือ ปฏิบัติเป็นประจำ , ปฏิบัติบ่อยครั้ง , ปฏิบัตินานๆครั้ง , ไม่เคยปฏิบัติเลย จำนวน 15 ข้อ
- จำนวน 15 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้เฉลี่ยเกี่ยวกับเรื่องเพศของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้ พบว่า จากการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้พบว่า คะแนนก่อนอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56 ($\bar{X}=6.67$, S.D.=1.56) และคะแนนหลังอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 ($\bar{X}=8.62$, S.D.=1.16)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนอบรมและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังอบรม โดยใช้การอบรมให้ความรู้เรื่องเพศ มีค่า t-test คือ -12.478 และค่า Sig. เท่ากับ .000 พบว่าคะแนนหลังอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจและมีความรู้เรื่องเพศมากขึ้น

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ก่อนอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.03$, S.D = 0.81) รองลงมา คือ การไปคู่นอนกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 2.94$, S.D = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีหนดตราของผู้ชาย แสดงถึงการเป็นคนที่มื่อารมณ์ทางเพศสูงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.00$, S.D = 0.84) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ หลังอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 2.90$, S.D = 0.87) รองลงมา คือ การไปคู่นอนกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 2.76$, S.D = 0.70) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ที่มีสิ่วเต็มใบหน้า แสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 1.93$, S.D = 0.81) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ

3. พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ก่อนอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขำพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 3.66$, S.D = 0.63) รองลงมา คือ ขำพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 2.98$, S.D =

0.84) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับน้อย (\bar{X} = 1.45, S.D = 0.77) ตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร หลังอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 3.51, S.D = 0.69) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.95, S.D = 0.82) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 1.60, S.D = 0.90) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร สามารถ อภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีการปรับพฤติกรรมทางเพศโดยการอบรมให้ความรู้และเปรียบเทียบคะแนน กับเรื่องเพศความรู้กับเรื่องเพศในปัจจุบัน ได้มีการบรรจุหัวข้อในวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษา หลังการให้ความรู้ พบว่า เมื่อนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศดีขึ้น และตระหนักผลที่ตามมาหรือปัญหาการตั้งครรภ์ปัจจัยเสี่ยงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็ต้องน้อยลงไปตามลำดับเพราะทุกคนตระหนัก ในหน้าที่อะไรควรทำและไม่ควรทำ

2. ด้านความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศ

จากผลการวิจัยพบว่าทั้งนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ก่อนการอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เพศหญิงควรรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงานอยู่ในระดับ ที่สูงมากรองลงมาคือ การไปคู่นอนกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการมีหนวดของชายแสดงถึงการเป็นคนที่มีอารมณ์ทางเพศสูงอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกรหลังการอบรม หลังอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การไปคู่นอนกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ที่มีสิ่วเต็มใบหน้า แสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไปอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ด้านทักษะการปฏิบัติที่มีต่อเรื่องเพศ

จากผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร ก่อนอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้าพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา

คือ ข้าพเจ้าสังเกตุการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุรา ใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับน้อยตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ หลังอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้าพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของ อวัยวะเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้าพเจ้าสังเกตุการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ดังนั้นครูที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่านและผู้ปกครองต้องร่วมด้วยช่วย กันดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความ อบอุ่นให้คำปรึกษาที่ดีเชื่อว่าปัญหาต่างๆจะไม่เกิด โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและปัญหาการ ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหากทุกคนช่วยกัน

ข้อเสนอแนะ

1. วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ซึ่งหากได้รับการดูแลเอาใจใส่โดยเฉพาะสถาบัน ครอบครัว ดังนั้นบิดามารดาและผู้ปกครองจึงจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวให้ อบอุ่น ปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้ตั้งแต่ยังเด็ก ตลอดจนเอาใจใส่พฤติกรรมอย่างใกล้ชิด

2. สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ ครูอาจารย์ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือให้ความรู้เรื่องเพศที่ ถูกต้องและติดตามพฤติกรรมและสร้างสัมพันธภาพที่กับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นแนวทางในการ พัฒนาเยาวชนของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจงให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในวงเล็บ () และตอบให้ครบทุกข้อ

เพศ () 1.ชาย () 2.หญิง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบด้านความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศมีข้อสอบทั้งหมด 15 ข้อ

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ของแต่ละข้อที่เห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในแบบสอบถามฉบับนี้

1. พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดจากสาเหตุใด

- ก. จากการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง
- ข. ได้รับความรู้และนำไปปฏิบัติที่ถูกต้อง
- ค. พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี

ง. พยายามจดจำ และเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดๆของผู้ใหญ่

2. พฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมชอบหนีเรียน พฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนเป็นผลมาจากอิทธิพลใด

- ก. อิทธิพลทางสังคม
- ข. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม
- ค. อิทธิพลทางวัฒนธรรม
- ง. อิทธิพลจากเพื่อน

3. ข้อใดเป็นวิธีการผ่อนคลายความต้องการทางเพศที่เหมาะสมที่สุด

- ก. การไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อน
- ข. ไปชมภาพยนตร์
- ค. ออกกำลังกาย
- ง. ไปเที่ยวศูนย์การค้า

4. สุขอนามัยทางเพศเกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิงข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ไม่สวมชั้นในร่วมกับผู้อื่น
- ข. เมื่อมีประจำเดือน ควรหมั่นเปลี่ยนผ้าอนามัยอยู่เสมอ
- ค. ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคทำความสะอาดภายในช่องคลอด

- ง. วิธีล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศ ควรล้างจากอวัยวะเพศไปทางทวารหนักทุกครั้ง
5. อิทธิพลของสื่อในข้อใดมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด
- การคู่มืออินเทอร์เน็ต
 - การคู่มือซีดี วิกิพีเดีย
 - การคู่มือบันเทิง
 - การคู่มือสิ่งพิมพ์
6. พฤติกรรมใดที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์
- การใช้สารเสพติด
 - การสวมเสื้อผ้าของผู้ป่วย
 - การเที่ยวสถานบริการทางเพศ
 - การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
7. ข้อใดเป็นการป้องกันโรคเอดส์ที่เหมาะสมที่สุด
- ไม่สำส่อนทางเพศรักเดียวใจเดียว
 - สวมถุงยางทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
 - จับและกักขังผู้ป่วยโรคเอดส์
 - ควบคุมการขายบริการทางเพศอย่างเข้มงวด
8. ข้อใดเป็นค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากที่สุด
- แนนนกับหนุ่มเล่นเกมออนไลน์กัน
 - บ่อมกับนิตนห้อยแหกกันทางอินเทอร์เน็ต
 - มายกับด้นคุยโทรศัพท์กันนานมาก
 - แนทกับนัดกับทีนไปดูหนังรอบดึก
9. การคุมกำเนิดวิธีใดที่ปลอดภัยต่อสุขภาพที่สุด
- การกินยาคุมกำเนิด
 - การใส่ห่วงอนามัย
 - การการนับระยะปลอดภัย
 - การใช้ถุงยางอนามัย
10. สถานการณ์ใดที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่สุด
- พลอดรักกันในสวนสาธารณะ
 - นั่งรถไปต่างจังหวัดสองต่อสอง
 - อยู่สถานบันเทิงกับเพื่อนและคิมของมีนเมา
 - อยู่ในบ้านพักสองต่อสองในตอนกลางคืน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศ

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องเพศมีจำนวนข้อคำถาม 10 ข้อ

2. ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงท้ายข้อความที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของ

นักศึกษามากที่สุด

ระดับความคิดเห็น

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักศึกษามีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง นักศึกษามีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อคำถามข้อนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักศึกษามีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความข้อนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักศึกษามีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความข้อนั้นมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเกิดขึ้นเฉพาะทางด้านร่างกาย และจิตใจเท่านั้น				
2.	การเกิดฝันเปียกในเด็กวัยรุ่นชาย เป็นการแสดงว่าเป็นคนที่มีหมกมุ่นเรื่องทางเพศมาก				
3.	การมีหนดเคราของผู้ชาย แสดงถึงการเป็นคนที่มึ่อารมณ์ทางเพศสูง				
4.	คนที่สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทางจิต				
5.	ผู้หญิงที่บริสุทธิ์ จะมีห้วงมสีชมพู				
6.	ผู้ที่มีสิ่วเต็มใบหน้า แสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป				
7.	เพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน				
8.	การจับมือถือแวนกับเพศตรงข้ามถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา				
9.	การไปคูหนั่งกับเพื่อนสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ				
10.	การใช้ยาทำความสะอาดช่องคลอดจะทำให้สะอาดบริสุทธิ์				
11.	การมีคูร์กในวัยเรียนไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน				
12.	การช่วยเหลือตัวเองบ่อยๆจะทำให้ไม่สูงอวัยวะโตขึ้น สิ้นกล้า				
13.	การแชท (Chat) ทางอินเทอร์เน็ต ไม่มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกชักจูงไปมีเพศสัมพันธ์				
14.	การแต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูปเห็นสัดส่วนที่ชัดเจน เป็นเรื่องปกติ				

15.	คนที่ช่วยเหลือตัวเองเป็นคนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์				
-----	---	--	--	--	--

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติเรื่องเพศของนักศึกษา

คำชี้แจง 1. แบบวัดการปฏิบัติของนักศึกษาเรื่องเพศมีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ

1. ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงท้ายข้อความที่ตรงกับการปฏิบัติที่แท้จริงของนักศึกษา
ระดับการปฏิบัติ

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง นักศึกษาได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 6-7 วัน / สัปดาห์
ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง นักศึกษาได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 3-5 วัน / สัปดาห์
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง หมายถึง นักศึกษาได้มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น 1-2 วัน / สัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง นักศึกษาไม่มีการปฏิบัติที่ตรงกับข้อความนั้น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติเลย
1.	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ				
2.	ข้าพเจ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย				
3.	ข้าพเจ้าดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ				
4.	ข้าพเจ้าพูดจาสุภาพกับเพื่อน ๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง				
5.	ข้าพเจ้าช่วยเหลือตัวเอง				
6.	ข้าพเจ้าอยู่กับเพศตรงข้ามตามลำพัง				
7.	ข้าพเจ้าไปสถานที่ที่เปลี่ยว ไม่มีผู้คน				
8.	ข้าพเจ้าพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องลามก				
9.	ข้าพเจ้าใช้ถุงอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์				
10.	ข้าพเจ้าชอบเที่ยวในเวลากลางคืน				
11.	ข้าพเจ้าใส่เสื้อผ้ารัดรูปตามแฟชั่น				
12.	ข้าพเจ้าดื่มสุราใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศ				
13.	ข้าพเจ้าดูคลิปวิดีโอ และสื่อลามก				
14.	ข้าพเจ้าจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม				
15.	ข้าพเจ้าคุยโทรศัพท์กับแฟนเป็นเวลานานๆ				

บรรณานุกรม

กาญจนา ทรัพย์อาจิน พย.ย.(ศิริราช) สศ.บ.,ค.อ.ม. เพศวิถีศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)2545ปรับปรุง)ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์พิสัย กรัยวิเชียร กบ.พบ. D.T.M. การพัฒนาคุณภาพชีวิต หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)2556

อุทุมพร แก้วสามศรีและคณะ เพศศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช)2545ปรับปรุง) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

นายแพทย์ กิตติ ปรมัตถผล,โสภณ เสือพันธ์ สุขศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2552

แพทย์หญิงกุสุมาวดี คำเกลี้ยง, ปิชา ไวยโกคา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2545 (ปรับปรุง 2546)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นายปิยะพงษ์ ชัยประเสริฐ

วันเดือนปี

2 มกราคม 2513

สถานที่เกิด

จังหวัดบุรีรัมย์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

74/77 หมู่ 11 นวมินทร์ 88 คันนายาว กรุงเทพฯ 10230

ประวัติการศึกษา

จบการศึกษาชั้นประถม 6 โรงเรียนบ้านโคกสะอาด

จบการศึกษชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ปัจจุบันเป็นครูที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ 280 ถ.สรรพสุข บางนา กรุงเทพฯ 10260